

Η Κουκουβίστα

ΔΕΛΤΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕΛΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΧΡΟΝΟΣ 10ος - ΤΕΥΧΟΣ

ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ „Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”,
46, ΝΟΕΜΒΡΗΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 1984

Ιδιοκτήτης - εκδότης: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ: Σωκράτους 79 - 81, ΑΘΗΝΑ 104 32, ΤΗΛ. 52.38.158

Υπεύθυνο σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο

ΤΑ ΔΥΟ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ

Είναι γνωστό πως στη δεκαετία 1950-60 αρκετός πληθυσμός απ' την επαρχία μετακινήθηκε προς την Αθήνα και άλλες μεγάλες πόλεις. Ήταν η εποχή της «μετανάστευσης» στο εσωτερικό ή και στο εξωτερικό, για να βρει κανένας καλύτερη τύχη και να δημιουργήσει ανθρωπινότερες συνθήκες ζωής. Ήταν η εποχή που προσφερόταν εργασία σ' όλους, γιατί η χώρα μας βρισκόταν σε ανασυγκρότηση και ανάπτυξη, μετά την καταστροφή του πολέμου. Έτσι, ο πληθυσμός του ύπαιθρου μετακινήθηκε και τα χωριά - ιδιαίτερα τα ορεινά - απογυμνώθηκαν από τα νιάτα τους. Από τότε άρχισε και για την Καλοσκοπή η διαρροή των κατοίκων της προς τις πόλεις, που στην απογραφή του 1951 είχε 610 κατοίκους, για να φτάσουν σήμερα τη μια εκατοντάδα.

Οι περισσότεροι Κουκουβιστιανοί μετακινήθηκαν στην Αθήνα, κάπως λιγότεροι στη Λαμία και πιο λίγοι στη Θεσσαλονίκη και άλλες πόλεις, αλλά και στο εξωτερικό (ΗΠΑ, Καναδά, Γερμανία κλπ.). Η διασπορά αυτή τους αποξένωσε μεταξύ τους και το χωριό έμεινε χωρίς τη φροντίδα δυναμικών ανθρώπων. Έτσι, γεννήθηκε η ανάγκη επικοινωνίας μεταξύ των Καλοσκοπιτών, που σαν πρώτο βήμα υπήρξε η ίδρυση του Συνδέσμου μας στην Αθήνα «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ» το 1961, από ανθρώπους με θέληση για κάτι καλύτερο. Η επιθυμία όλων των Καλοσκοπιτών της Αθήνας για συχνή επικοινωνία μεταξύ τους υπήρξε σχεδόν καθολική και ο Σύνδεσμος δραστηριοποιήθηκε χωρίς καθυστέρηση. Αγκάλιασε στους κόλπους του «τους απανταχού διαμένοντες Καλοσκοπίτες», ώστε τα μέλη του να ξεπεράσουν τα πεντακόσια. Κι έ-

φθασε στο επίσημο σημείο που βρίσκεται σήμερα, με τη δραστηριότητα των εκάστοτε Διοικήσεων και τη συνδρομή των μελών του.

Δuo χρόνια αργότερα, το 1963, και οι Καλοσκοπίτες της Φθιώτιδας (Λαμίας) ίδρυσαν το δικό τους Σύλλογο «Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ». Ο Σύλλογος όμως αυτός μετά το 1966 έπεσε σε αδράνεια. Γι' αυτό και οι Καλοσκοπίτες της Λαμίας έγιναν μέλη του Συνδέσμου μας. Το 1984 επαναδραστηριοποίησαν το Σύλλογό τους, παρά την αντίθεσή μας, που δημοσιεύσαμε στο υπ' αριθ. 41) 84 Δελτίο μας, για να μην σημειωθεί διάσπαση της ενότητας των απανταχού χωριανών μας.

Με την ίδρυση του Συλλόγου «Ο Άγιος Γεώργιος» οι Λαμιώτες έπαυσαν να είναι μέλη του Συνδέσμου μας, όπως κατηγορηματικά οι ίδιοι μας το λένε με το υπ' αριθμ. 6) 84 έγγραφο του Συλλόγου τους προς τον Σύνδεσμό μας.

Τα δύο Σωματεία είναι τελείως ανεξάρτητα μεταξύ τους και οι σχέσεις τους δεν είναι αντιπολιτευτικές, θα πρέπει να υπάρχουν σχέσεις και προθέσεις αγαθές μεταξύ τους, με μοναδικό στόχο την από κοινού προσπάθεια για το καλό του χωριού.

Τα δυο Σωματεία έχουν υποχρέωση να συνεργάζονται με την Κοινότητα, προκειμένου να ενισχύσουν, όσο τους είναι δυνατόν, οικονομικά και ηθικά, την προσπάθεια για την εκτέλεση κάποιου έργου στο χωριό γιατί αυτή προγραμματίζει και συντονίζει το πρόγραμμα για τα έργα, τις εκδηλώσεις κλπ.

Επίσης, το κάθε Σωματείο, αφού και τα δυο είναι ανεξάρτητα μεταξύ τους, δεν μπορεί «ν' απαιτεί» κάτι από το άλλο ή να ενοχλεί και να επιβάλλει δυναμικά τη θέλησή του.

Ελάτε στη Γενική Συνέλευση
της 13.1.1985

στο Ξενοδοχείο ΚΙΝΓΚ - ΜΙΝΩΣ,
Πειραιώς 1 (Ομόλεια)
ώρα 10 πρωινή

ΜΗ ΛΕΙΨΕΙ ΚΑΝΕΙΣ

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΚΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ

ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΧΡΟΝΟ 1985

ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΑ ΝΕΑ

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΤΟ ΖΑΡΚΑΔΙ

Εδώ και μερικά χρόνια στο χώρο της ορεινής Παρνασσίδας, ανάμεσα στα Βαρδούσια, τη Γκιώνα και την Οίτη, η Δασική Υπηρεσία άφησε ελεύθερα μερικά ζαρκάδια για να πολλαπλασιαστούν και ν' αναπτυχθεί η πανίδα της περιοχής στα πυκνοδασωμένα βουνά.

Είναι γνωστό, ότι το κυνήγι του ζαρκαδιού απαγορεύεται τελείως, με αυστηρές κυρώσεις γι' αυτούς που θα παραβούν το νόμο.

Στις αρχές του Οκτώβρη, όπως πληροφορηθήκαμε, μια συντροφιά κυνηγών έφτασε στην Καλοσκοπή, για να κυνηγήσει θηρήματα που επιτρέπεται το κυνήγι τους αυτή την εποχή. Δυστυχώς, όταν βρέθηκε μπροστά τους ένα ζαρκάδι, κάπου στην Ψηλή Ράχη, το σκότωσαν και το έκρυψαν κάτω από κλαδιά δέντρων, για να το πάρουν νύχτα, επειδή «παρانونήσαν» και γνώριζαν τις συνέπειες. Έφυγαν για την Άμφισσα και γύρισαν τη νύχτα με σκοπό να πάρουν το θήραμα, να το τεμαχήσουν και να το μοιράσουν. Ο Θεός, όμως, «αγαπάει τον κλέφτη, αγαπάει και το νοικοκύρη». Μετά το κρύψιμο του σκοτωμένου ζαρκαδιού, μια άλλη συντροφιά από δασικούς υπαλλήλους πήγε για κυνήγι στην Καλοσκοπή. Φτάνοντας κοντά στο «κρυμμένο» ζαρκάδι, το μυρίστηκαν τα σκυλιά τους κι έτσι το βρήκαν οι κυνηγοί. Συμπέραναν, πως τη νύχτα θα 'ρθουν οι «λαθροκυνηγοί» να το πάρουν και τους έστησαν καρτέρι. Έτσι, ενώ έφτασαν για να παραλάβουν το θήραμα και να το μοιράσουν, τους «συνέλαβαν» και τους οδήγησαν στο Δικαστήριο «δια τα περαιτέρω...». Το ζαρκάδι το ακοιμήσανε στα Καστέλλια αντί 22.000 δρχ. (ήταν βάρους 22 κιλών περίπου).

Ζαρκάδια στην περιοχή της ορεινής Παρνασσίδας υπήρχαν ως τις αρχές του αιώνα, τότε που ο γερο-Νακολιάς, έδγαινε μ' άλλους κυνηγούς μαζί και χτυπούσαν από κανένα Για 60-70 χρόνια είχαν εξαφανιστεί και μόνο κανένας λύκος παρουσιαζόταν και ανασπάτωνε τα κοπάδια της περιοχής.

Τί κρίμα, να δολοφονούνται θηράματα σαν τα ζαρκάδια, που το είδος τους κοντεύει να εξαφανιστεί από την ελληνική πανίδα!

ΚΑΘΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΔΕΙΧΝΕΙ
ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΣΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

ΝΑ ΠΡΟΤΙΜΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΜΑΣ ΑΜΦΙΣΣΑ

Το μεγάλο εμπόδιο προσπέλασης προς την Άμφισσα, ο δρόμος ως το χλμ. 51, μετά την ασφαλτοστρώση του ως του Ζαγγανά και τη συνέχιση των εργασιών, ξεπεράστηκε. Το εμπόδιο αυτό χρόνια τώρα μας έχει στρέψει για τις αγορές μας και τη διάθεση των προϊόντων μας προς τη Λαμία. Αφού το εμπόδιο δεν υπάρχει, οφείλουμε να στραφούμε προς την Άμφισσα —την πρωτεύουσα του Νομού μας— αφού η απόσταση είναι μικρότερη κατά 15 χιλιόμετρα, σε σύγκριση με τη Λαμία, αλλά και γιατί δεν υστερεί σε προσφορά εμπορευμάτων. Στη γραφική Άμφισσα —τα θρυλικά Σάλωνα— βρίσκεις ό,τι ζητήσεις, γιατί τα καταστήματά της είναι εφάμιλλα των μεγαλουπόλεων. Στη λαϊκή αγορά μπορούν οι συγχωριανοί μας να διαθέτουν τα προϊόντα τους με περισσότερη ευχέρεια, σε μικρότερο χρόνο και με λιγώτερα μεταφορικά έξοδα. Και οι αρχές της πρωτεύουσάς μας —Νομαρχία - Δημαρχία— θα πρέπει να μας βοηθήσουν, προγραμματίζοντας κι άλλα δρομολόγια του ΚΤΕΛ προς τα χωριά Καλοσκοπή - Μαυρολιθάρι κλπ. Τουλάχιστον κάθε Σάββατο, εκτός του δρομολογίου της Τρίτης. Το Σάββατο, που γίνεται λαϊκή αγορά, είναι απαραίτητο το δρομολόγιο, γιατί έτσι θα μπορούν οι κάτοικοι να μεταφέρουν τα προϊόντα τους για πώληση και για αγορά άλλων αγαθών, για κάλυψη των αναγκών τους. Ας ελπίσουμε, ότι κάτι θα γίνει. Οι αρμόδιοι ας τόχουν υπ' όψη τους.

ΑΓΑΠΗ

Ο μεγάλος δάσκαλος της αρχαιότητας ο σφός Πλάτωνας μας διδάσκει τα εξής χαρακτηριστικά με την α γ ά π η σε απόφθεγμα του, που πρέπει όλοι να έχουμε υπόψη μας, για τη σύσφιγξη και ανάπτυξη των ανθρώπινων σχέσεων:

«Η αγάπη φέρνει ειρήνη ανάμεσα στους ανθρώπους, γαλήνη στην ταραγμένη θάλασσα, ύφεση στους ανέμους και γλυκόν ύπνο στους δυστυχείς. Είναι αυτή που διώχνει από μας το αίσθημα της εχθρότητας και μας γεμίζει με κέينو της φιλίας. Αυτή οργανώνει τις φιλικές συγκεντρώσεις, τις γιορτές, τους χορούς και τις θυσίες, μπαίνοντας επικεφαλής τους. Δίνει πραότητα και μαλακώνει την τραχύτητα του χαρακτήρα. Χαρίζει την καλή θέληση και απομακρύνει την εχθρότητα: αγαπητή στον αγαθό, θαυμαζόμενη από σοφούς κι από Θεούς, φθονούμενη απ' όσους ατύχησαν, και κτήμα των τυχερών, είναι γονιός της ευμαρθείας, της τρυφερότητας, της κομψότητας, της χάστες της επιθυμίας και της μετάνοιας: στοργική στους παρούς κι απροστροφόμενη τους κακούς στη δουλειά, στο βεδο, στην επιθυμία, οδηγός στο λόγο, συμπαρασπαστής, υποστηρικτής κι άριστος σωτήρας: το στολίδι και των Θεών και των ανθρώπων: ο καλύτερος και πιο όμορφος ηγέτης, που έπρεπε ν' ακολουθεί κάθε άνθρωπος, υμνώντας τις αρετές της και τραγουδώντας το μελωδικό της τραγούδι, που καταπραΰνει το πνεύμα όλων, και των Θεών και των ανθρώπων».

ΠΛΑΤΩΝ

ΜΙΑ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΖΕΙ

(ΨΩΜΙ - ΠΑΙΔΕΙΑ - ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ)

Γράφει ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΣΙΑΚΟΣ

«Ξάφνου μυρίοστμη λαλιά
γινόμισε τα ουράνια,
ψωμί, παιδεία, Λευτεριά
κράζουν τα νια δλασάριά...»

Γ. ΤΣΑΛΙΚΗΣ

Βρισκόμαστε στην Ελλάδα του 1967, που έχει ανεβεί ο προεκλογικός πυρετός. Ο λαός ετοιμάζεται να δώσει το παρόν με την ψήφο του στα Κόμματα, που προετοιμάζονται για τις εκλογές του Μάη 1967. Μα ξαφνικά, ξημερώνοντας η 21η του Απρίλη, όλα αλλάζουν ρυθμό. Η Ελλάδα βρίσκεται αλυσοδεμένη από μια ομάδα ανθρώπων, που άρπαξαν την εξουσία. Είπαν πως θέλησαν να «σώσουν» την Ελλάδα. Από ποιόν όμως κινδύνευε; Από το λαό της, που ετοιμαζόταν να δώσει δημοκρατική κυβέρνηση στον τόπο; Το σκοτάδι, που άρχισε κείνη τη σημαδιακή μέρα, κράτησε πολύ... Εφτά ολόκληρα χρόνια!

Κείνη τη νύχτα πιάστηκαν και φυλακίστηκαν πρωθυπουργοί και υπουργοί, γαι να μην αντισταθούν στην τυραννία. Πιάστηκαν κι εξορίστηκαν χιλιάδες άνθρωποι του λαού, εργάτες, επαγγελματίες, αγρότες, συνδικαλιστές κ.ά. Και στη συνέχεια χιλιάδες υπάλληλοι απολύθηκαν από τις θέσεις τους, για να φοβηθούν οι υπόλοιποι και να μην προβάλλουν αντίσταση κατά της δικτατορίας. Οι σφετεριστές της εξουσίας ονόμασαν «Επανάσταση» το πραξικόπημά τους. Την αληθινή επανάσταση όμως την κάνει ο λαός, όπως έκαμαν το 1821 οι πρόγονοί μας κι ελευθέρωσαν την πατρίδα από το ζυγό των Τούρκων. Στην επανάσταση συμμετέχει με ομοψυχία όλος ο λαός και δεν την κάνουν πέντε άνθρωποι. Οι λίγοι, μόνο δικτατορίες ξέρουν να κάνουν, που στηρίζονται στη βία και την τυραννία και όχι στη λαϊκή κυριαρχία.

Οι πραξικοπηματίες έκαμαν και δυο νόθα δημοψηφίσματα, για να νομιμοποιήσουν την παραμονή τους στην εξουσία.

Εφτά ολόκληρα χρόνια στέναζε ο λαός μας κάτω από την πιο στυγνή δικτατορία και δε φαινόταν πουθενά λίγο φως για λευτεριά. Σαν ήρθε όμως ο Φλεβάρης 1973, μια σπίθα φάνηκε σαν αστραπή στη Νομική Σχολή. Σε λίγο καιρό αυτή η σπίθα έγινε πυρκαγιά, που φούντωσε στο Πολυτεχνείο το Νοέμβρη του 1973, για να γκρεμίσει το κάστρο της τυραννίας.

Η αντιδικτατορική συνείδηση, ο πόθος και η αναγκαιότητα για αγώνα είχαν ριζώσει κι είχαν θεριέψει στη μεγάλη μάζα των φοιτητών από το 1972 ακόμα. Γι' αυτό, το 1973 άρχισε το πολύπλευρο χτύπημα ε-

ναντίον των φοιτητών και των δικαιωμάτων τους. Η τρομοκρατία, οι συλλήψεις και οι εκβιασμοί ήταν στην ημερήσια διάταξη.

Το Φλεβάρη του '73 το ποτάμι ξεχείλισε. Ακολούθει η πρώτη κατάληψη του κτιρίου της Νομικής Σχολής και στις 16 του Μάρτη γίνεται η δεύτερη για 35 ώρες. Στις 4 του Νοέμβρη '73, με αφορμή το μνημόσυνο του πρωθυπουργού της δημοκρατίας Γ. Παπανδρέου, ο αθηναϊκός λαός κατεβαίνει στους δρόμους για να διαδηλώσει τον πόθο του για λευτεριά.

«... Ζω μόνο χάρη στις ζητωκραυγές
που καταλύουν τα σκοτάδια
και την τόλμη που νικά το θάνατο.
Γνώρισα ταπεινώσεις, εξορίες, φυλακές.
Δε λύγισα. Μπορώ, λοιπόν, χωρίς ντροπή να συστηθώ:
— Με λένε: Ε λ ε υ θ ε ρ ί α !

ΗΛΙΑΣ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ

(Το τετράδιο της γης)

Από δω και πέρα τα γεγονότα ακολουθούν με ταχύτητα κινηματογραφική. Τα συνθήματα «Ψωμί, Παιδεία, Ελευθερία» συνταράζουν την Αθήνα. Το καζάνι βράζει και η στιγμή της έκρηξης πλησιάζει.

Στις 14 του Νοέμβρη 1973 πέντε χιλιάδες φοιτητές συγκεντρώνονται στο χώρο του Πολυτεχνείου. Συγκεντρώνεται και πολύς κόσμος στην Πατησίων και διακόπτεται η συγκοινωνία. Στήνονται στην πύλη μεγάφωνα, γράφονται συνθήματα, καταστρέφονται σύμβολα και φωτογραφίες των δικτατόρων.

Στις 15 του Νοέμβρη, απ' τα χαράματα πλήθη κόσμου φτάνουν στο Πολυτεχνείο, για συμπαρατάση στους φοιτητές. Οι Αθηναίοι φέρνουν τρόφιμα στους πολιορκημένους, που ξενύχτησαν εκεί μέσα. Οι φοιτητές ετοίμασαν το ραδιοφωνικό σταθμό τους στο Πολυτεχνείο και μεταδίδουν στο λαό της Αθήνας το αγωνιστικό μήνυμα. Το τραγούδι «Πότε θα κάμει ξαστεριά...» τραντάζει την περιοχή και συγκινεί τις καρδιές. Τα νιάτα καλούσαν το λαό και ζητούσαν όλοι μαζί να σηκώσουν ψηλά τον ήλιο της Λευτεριάς, όπως σε ποίημά του τραγούδησε ο ποιητής του αιώνα Άγγελος Σικελιανός:

«Ομπρός· βοηθάτε να σηκώσουμε τον ήλιο
πάνω απ' την Ελλάδα·
ομπρός, βοηθάτε να σηκώσουμε τον ήλιο
πάνω από τον κόσμο!
Ομπρός, παιδιά, και δε βολεύει μονάχος του
ν' ανέβει ο ήλιος·
σπρώχτε με γόνα και με στήθος, να τον
θγάσουμε απ' τη λάσπη·
σπρώχτε με στήθος και με γόνα να τον
θγάσουμε απ' το γαίμα.
Ομπρός, αδέρφια, και μας έζωσε
με τη φωτιά του,
ομπρός, ομπρός, κ' η φλόγα του μας τύλιξε,
αδερφοί μου».

Στις 16 προς 17 του Νοέμβρη τα μεσάνυχτα, τα
γεγονότα εξελίσσονται αστραπιαία. Ένα τάνκς προ-

χωρεί, με την μπούκα του στραμμένη προς την πύλη.
Σε λίγο γκρεμίζει την πόρτα και ματώνουν οι ερπύ-
στριές του... Πολλοί φαντάροι —παιδιά του λαού, α-
δέρφια και παιδιά μας— βοηθούν τους φοιτητές να
ξεφύγουν. Η έξοδος των «πολιορκημένων» αρχίζει, ενώ
ο ραδιοφωνικός σταθμός, με το «Εδώ Πολυτεχνείο...
Εδώ Πολυτεχνείο» ενημερώνει τους Αθηναίους για την
εξέλιξη των γεγονότων. Ξαφνικά, στις 3 το πρωί στα-
μάτησε ν' ακούγεται. Το οχυρό του Πολυτεχνείου έ-
πεσε στην παντοδυναμία των τάνκς. Και κατά τον
ποιητή Δ. Σολωμό:

«Α! τι νύχτα ήταν εκείνη,
που την τρέμει ο λογισμός.
Άλλος ύπνος δεν γίνεται,
πάρεξ θάνατος πικρός...».

Όσοι βγήκαν απ' το Πολυτεχνείο, έτρεχαν στους
γύρω δρόμους και χτυπούσαν τις πόρτες των σπιτιών,
για να γλιτώσουν τη σύλληψη ή και το θάνατο ακόμα.
Πολλές πόρτες άνοιξαν και κρύφθηκαν φοιτητές και
άλλες, αλλοίμονο, έμειναν κλειστές, χωρίς να συγκι-
νηθούν οι ένοικοι σε τούτη την οργή:

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠ' ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΝΟΕΜΒΡΗ

Αφήστε μας να κοιμηθούμε πια...
Αφήστε να στραγγίξουν τα αίματά μας.
Αφήστε να στεγνώσουν τα δάκρυα τ' αρμυρά
στα λαθωμένα μάτια των φτωχών γονιών μας.
Έ, τεις!.. οι πάντοτε κι από παντού απόντες!
Ξέρουμε κάποιους από σας
που δε μας δώσατε τα χέρια σας να κρατηθούμε.
Ξέρουμε κάποιους από σας
που δεν ανοίξατε τις πόρτες σας για να σωθούμε.
Ξέρουμε κάποιους από σας
που δεν μας δώσατε λίγη καρδιά να γκαρδιωθούμε.
Αφήστε μας, λοιπόν, να κοιμηθούμε πια...
Του Πολυτεχνείου ο θωμός δε στήθηκε από σας.
Τρανό σχολειό εμείς το σκώσαμε αψηλά!
— κι απ' το μπόι της Λευτεριάς πιο αψηλά! —
μπας και σας κάνει να ντρεπόσαστε αύριο ..

Έ, τεις!.. Έ, τεις, προσκωνητάδες
κάληπδες, παραχαράχτες!..
Έ, τεις, οι πάντοτε κι από παντού απόντες,
που τώρ' ακάλεστοι μας ήρθατε στα νεκρικά
τα γιορτερά τραπέζια της πικρής χαράς μας,
αφήστε μας, λοιπόν, να κοιμηθούμε πια...».

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗΣ

Το Πολυτεχνείο έπεσε μπροστά στη δία. Απ' αυ-
τή την ώρα όμως άρχιζε ένας σκληρός αγώνας. Αυτή
ήταν η πρώτη αναμέτρηση με την τυραννία, που ά-
νοιξε το δρόμο για νέους αγώνες και για την τελική
πτώση της δικτατορίας τον Ιούλη του 1974.

Από τότε, κάθε Νοέμβρη, ο λαός μας γιορτάζει
και από μια επέτειο για το Πολυτεχνείο. Έτσι, θα
θυμούμαστε όλοι, πως ο αγώνας του Πολυτεχνείου
αποτελεί νίκη και σύμβολο ενότητας του λαού μας.
Η εξέγερση εκείνη χάρισε την Ελευθερία και τη Δη-
μοκρατία σε όλους μας.

Σε κάθε επέτειο του Πολυτεχνείου αντιπροσωπεύει
από τη Βουλή των Ελλήνων καταθέτει στεφάνι τιμής
στον ιερό εκείνο χώρο και ο συμβολισμός αυτός συγ-
κινεί το πανελλήνιο, συγκινεί τις ψυχές των ηρωικών
παιδιών και είναι η καλύτερη διακήρυξη ενότητας για
την υπεράσπιση του μεγάλου αγαθού της Δημοκρα-
τίας.

Ο Πρόεδρος της Βουλής το 1978 ονόμασε «νέα έ-
ξοδο του Μεσολογγίου» τα γεγονότα του Πολυτε-
χνείου. Κι ενώ κατεθετε το δάφνινο στεφάνι στον ιερό
χώρο, είπε και τα εξής ακόμα λόγια: «Η Βουλή των
Ελλήνων, το σύμβολο της Λαϊκής Κυριαρχίας, το οχυ-
ρό της Δημοκρατίας, προσέρχεται εις το σύνολό της
σήμερα εις τον τόπον της μεγάλης θυσίας του Νοεμ-
βρίου του 1973, δια να καταθέσει ένα δάφνινο στεφά-
νι, για να τιμήσει με ευλάβεια και σεβασμόν τους ή-
ρωες εκείνους, οι οποίοι εθυσίασαν εις αυτόν τον χώ-
ρον την ζωήν τους. Και ακόμη να τιμήσει τους ηρωι-

ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΑΚΑ

ΤΟ Ε.Α.Μ. ΤΗΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

Με την ίδρυση του ΕΑΜ το 1941 και την εμφάνιση του ΕΛΑΣ στη Ρούμελη το 1942, η Καλοσκοπή βρέθηκε απ' τα πρώτα χωριά στις επάλξεις του Αγώνα, γιατί ήταν σταυροδρόμι των μετακινούμενων Αγωνιστών από την Αθήνα και τις άλλες πόλεις προς την Ελεύθερη Ελλάδα. Ήταν ο πρώτος σταθμός υποδοχής των δυνάμεων αυτών, γι' αυτό και οι κάτοικοι του χωριού οργανώθηκαν απ' τους πρώτους στις Αντιστασιακές Οργανώσεις.

Το ΕΑΜ του χωριού, σαν περισσότερο έμπειρο, είχε την εποπτεία και των άλλων τοπικών οργανώσεων, για την εξυπηρέτηση του Αγώνα και λειτουργούσε με την εξής διάρθρωση:

Στην αρχή υπήρχε μια τριμελής Επιτροπή του Αγώνα, από τον Παν. Ζούγρο (Πρόεδρο τότε της Κοινότητας), το Μήτσο Γ. Κόλλια (Σακαφλιώρη), Υπαξ)κό της Αεροπορίας ως τον Απρίλη 1941 (αργότερα κατατάχθηκε στον ΕΛΑΣ) και το δάσκαλο Νίκο Χασιακό. Η Επιτροπή αυτή ρύθμιζε τις σχέσεις μεταξύ Καλοσκοπιτών και ανταρτών. Σε καμιά περίπτωση δεν επεμβαίνουν οι αντάρτες ή δεν ενοχλούσαν απευθείας τους χωριανούς για την εξυπηρέτησή τους, παρά μόνο ό,τι ήθελαν, το ζητούσαν απ' την Οργάνωση. Έτσι, αποφεύγονταν προστριβές, που θα είχαν οπωσδήποτε δυσάρεστες συνέπειες, και οι ανάγκες τους εξυπηρετούνταν καλύτερα με την πειθώ της Οργάνωσης και τη συνειδητή προσφορά των κατοίκων στον Αγώνα.

Η προσφορά των κατοίκων είχε κατανεμηθεί σε τομείς, όπως: Τομέας «Σίτησης των ανταρτών» (παρασκευή συσσιτίου κλπ.), που Υπεύθυνος ήταν ο Νίκος

Δ. Κόλλιας (Καραμήτρος), βοηθούμενος από γυναίκες της Εθνικής Αλληλεγγύης, που εναλλάσσονταν καθημερινά. Τομέας «Μεταφορών» (συσσιτίου στα φυλάκια, πυρομαχικών από χωριό σε χωριό, τροφίμων από τόπο σε τόπο κλπ.), που υπεύθυνος για τις μεταφορές (αγγαρίες με τα ζώα) ήταν ο Νίκος Αθ. Μαλεβίτσης (Σούπας). Ήταν ο Τομέας για τον «Επισιτισμό του χωριού» (διανομές τροφίμων του Ερ. Σταυρού κλπ.). Τέταρτος Τομέας ήταν η «Καθαριότητα των ρούχων» των ανταρτών (πλύσιμο και ξεψείρισμα) από γυναίκες της Εθνικής Αλληλεγγύης. Πέμπτος Τομέας ήταν η «Φρούρηση του χωριού και της περιοχής» απ' τον Εφεδρικό ΕΛΑΣ και τους ΕΠΟΝίτες (φυλάκια και σκοπιές, σύνδεσμοι κλπ.), όταν έλειπαν τα ένοπλα τμήματα του μόνιμου ΕΛΑΣ σε μάχη κλπ. Ως το Σεπτέμβριο 1943, που κατάρρευσε η Ιταλία ήταν Υπεύθυνος ο Χαράλαμπος Χρηστίδης. Μετά ανέλαβε Φρούραρχος του χωριού ο Γ. Αρ. Πριόβολος, που αποφυλακίστηκε το Σεπτέμβριο 1943 κι έμεινε ως το τέλος του Αγώνα (Οκτ. '44). Τέλος, άλλος Τομέας στην Τοπική Αυτοδιοίκηση ήταν το «Λαϊκό Δικαστήριο», εκλεγμένο απ' τους χωριανούς, για το διακανονισμό των διαφορών μεταξύ των κατοίκων.

Το γενικό συντονισμό όλων αυτών των δραστηριοτήτων είχε ο Πρόεδρος της Κοινότητας Παναγ. Ζούγρος, που σκοτώθηκε στην ενέδρα της Αγίας Τριάδας και μετά ανέλαβε πρόεδρος ο Ζήσης Λάμπρου Αχλαδάς.

Με άλλα λόγια, η λειτουργία του ΕΑΜ ήταν συλλογική προσπάθεια και υπήρχαν υπεύθυνα πρόσωπα σε μερικούς τομείς, χωρίς να είναι ένας και μοναδικός ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ του Αγώνα. Ας γνωρίζουν όλοι και ιδιαίτερα οι νέοι, που δεν έζησαν στην εποχή εκείνη, πως κανένας δεν είχε «πρωτεία» σ' εκείνον τον ανεπανάληπτο Αγώνα του λαού μας, παρά όλοι μαζί σήκωναν το βάρος του, ώσπου νά 'ρθει η Λευτεριά η πολυπόθητη.

Αυτά για την τοπική ιστορία του χωριού μας!

κούς αγωνιστές, οι οποίοι επρόμαχσαν δια τας ελευθερίας του ελληνικού λαού και δια την αποκατάστασιν της Δημοκρατίας. Εις όλους αυτούς τους ηρωικούς αγωνιστές, η Βουλή των Ελλήνων απονέμει τον θαυμασμόν της, μαζί με τον οφειλόμενον σεβασμόν και την οφειλομένην ευλάβειαν. Αιωνία η μνήμη των θυμάτων. Τιμή και δόξα εις τους μεγάλους και ηρωικούς αγωνιστές. Τιμή και δόξα εις τα νιάτα της Ελλάδας».

Από το Νοέμβριο του 1973, κάθε χρόνο, χιλιάδες λαού γεμίζουν το χώρο του Πολυτεχνείου και τους γύρω δρόμους για τρεις ολάκερες μέρες, που έρχονται στον ιερό χώρο για προσκύνημα. Χιλιάδες στεφάνια καταθέτουν στο χώρο αυτόν, που σκεπάζουν κάθε γωνιά, κάθε άκρη, όλα τα δέντρα, τα παρτέρια, την αυλή, τους τοίχους του κτιρίου, τα μπαλκόνια, με αφιερώσεις πάνω σε κορδέλες από Σωματεία, Συλλόγους, πολλά άτομα απ' όλη την Ελλάδα.

Άντρες και γυναίκες, νέοι και ηλικιωμένοι με μικρά παιδιά στους ώμους, κινούνται αργά - αργά και με τη φαντασία τους βλέπουν τα νιάτα που έφραξαν οριστικά το δρόμο στην τυραννία τη φοδερή εκείνη νύχτα, για να ξημερώσει σε λίγο η χαράυγη της

Δημοκρατίας. Ατομικές ανθοδέσμες δένουν στα κάγκελα της αυλής εκατοντάδες άνθρωποι και καρφισώνουν χαρτιά με αυτοσχέδιους στίχους, για να δείξουν την ευγνωμοσύνη τους στη γενιά του Πολυτεχνείου. Ο λαός μας δημιουργεί τη σύγχρονη λαογραφία του, που θ' αντέξει στο χρόνο, όπως άντεξαν ως τώρα τ' αθάνατα Κλέφτικα και Δημοτικά τραγούδια, που κάποτε εμπνεύστηκε ο ίδιος υπέροχος λαός μας και τραγούδησε τα βάσανά του από την τούρκικη σκλαβιά.

Η εξέγερση εκείνη του Πολυτεχνείου έλαμψε μέσα στο σκοτάδι της τυραννίας κι έδειξε το δρόμο, που έπρεπε ν' ακολουθήσει το Έθνος. Και η εξέγερση εκείνη ήταν αρχή αγώνα σκληρού και ορόσημο εθνικής ομοψυχίας, αποφασιστικότητας κι ενότητας

Γ. Χ.

ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΑ — ΤΕΤΑΡΤΗ: 11 - 13 μ.
ΤΡΙΤΗ — ΠΕΜΠΤΗ: 6 - 8 μ.μ.

Η ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΑΡΙΣΤΕΡΟΧΕΙΡΙΑ

Η αριστεροχειρία είναι ένα απ' τα σοβαρά ψυχολογικά προβλήματα για ωρισμένο ποσοστό ανθρώπων, που ξεκινάει απ' τη γέννησή τους. Οι άνθρωποι των σπηλαίων, όπως αναφέρουν οι παλαιοντολόγοι, ήταν δεξιόχειρες. Όπως αναφέρεται στη Βίβλο, αποδίδονταν αρνητικές ιδιότητες στο αριστερό χέρι και δύναμη στο δεξί. Έτσι, διαβάζουμε ότι «ο Υιός του Θεού θα καθήσει εκ δεξιών του Πατρός». Και σήμερα το δεξί χέρι είναι «το καλό», ή με «το δεξί πόδι» μπαίνει κανείς στο καινούργιο σπίτι. Στην αγγλική γλώσσα η λέξη «δεξί» σημαίνει «σωστό».

Έτσι, λοιπόν, οι άνθρωποι εξορκίζουν τ' αριστερό χέρι κι «ευλογούν» μόνο το δεξί, γιατί ξεχνούν την παροιμία «Το 'να χέρι νίβει τ' άλλο και τα δυο το πρόσωπο». Ξεχνούν ότι και τα δυο χέρια είναι εξίσου χρήσιμα στη ζωή μας.

Αριστερόχειρας θεωρείται αυτός που χρησιμοποιεί αποκλειστικά ή κατά προτίμηση το αριστερό χέρι, στις περιπτώσεις που απαιτείται η χρήση ενός μόνο χεριού. Πολλοί γονείς στο σπίτι ή και δάσκαλοι ακόμη στο σχολείο πιέζουν τ' αριστερόχειρα παιδιά να γράφουν με το δεξί. Η πίεση αυτή, κατά τις αντιλήψεις της Ψυχολογίας και της Παιδαγωγικής, ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ, γιατί δημιουργεί προβλήματα στο παιδί, που θα το βασανίζουν σ' όλη του τη ζωή.

Η γραφή με τ' αριστερό χέρι ΔΕΝ είναι ελάττωμα, αλλά ένα απόλυτα φυσιολογικό φαινόμενο του οργανισμού. Τούτο οφείλεται στην κληρονομικότητα, στο περιβάλλον (όταν είναι ανάμεσα σε αριστερόχειρες), στην απώλεια ή αχρήστευση του δεξιού χεριού κλπ.

Το φαινόμενο της αριστεροχειρίας οφείλεται στο ότι, το κινητικό κέντρο βρίσκεται στο δεξί εγκεφαλικό ημισφαίριο και ρυθμίζει την κινητικότητα του αριστερού χεριού. Την κινητικότητα του δεξιού χεριού ρυθμίζει, αν το κέντρο βρίσκεται στο αριστερό ημισφαίριο του εγκεφάλου. Αυτός είναι ο νόμος της σταυροκινησίας. Οι ερεθισμοί διαβιβάζονται σταυροειδώς (χιαστί) απ' τα εγκεφαλικά κέντρα στους μυς των χεριών με ειδικούς νευρικούς δρόμους και δημιουργείται η κίνησή τους. Επομένως, το φαινόμενο της αριστεροχειρίας, ως ενέργεια δεν έχει καμιά διαφορά απ' τη δεξιόχειρία. Πολλοί αριστερόχειρες ανήλθαν σε υψηλά πνευματικά επίπεδα και κατέλαβαν σπουδαίες θέσεις στην Πολιτεία.

Τα παιδιά στον πρώτο χρόνο της ζωής τους είναι αμφίχειρα. Στο δεύτερο χρόνο γίνεται φανερό ποιο χέρι θα επικρατήσει. Στον πέμπτο χρόνο έχει διαμορφωθεί η κινητικότητα των χεριών και φαίνεται αν το παιδί είναι δεξιόχειρο ή αριστερόχειρο. Είναι η ηλικία που το παιδί θα πάει στο σχολείο και τότε αρχίζει η πίεση απ' τους γονείς, για να γράψει «με το καλό χέρι». Εδώ πρέπει να προσέξουν οι γονείς και οι δάσκαλοι. Δεν

χρειάζεται καμιά πίεση αν το παιδί χρησιμοποιεί τ' αριστερό χέρι. Γονείς και σχολείο επιβάλλεται να συνεργαστούν σ' αυτή την περίπτωση. Η πίεση και η δία μπορεί να δημιουργήσει στο παιδί προβλήματα στη μετέπειτα ζωή του. Τα παιδιά που άλλαξαν χέρι για τη γραφή, με την πίεση, είναι κακογράφοι και δεν έχουν επιδεξιότητα σε λεπτές κινήσεις. Μπορεί ακόμη να έχει επιπτώσεις στη διαμόρφωση του χαρακτήρα τους και στη γλωσσική τους ανάπτυξη, να δημιουργεί δύσκολη κατάσταση (ψευδισμό).

Πολλοί αριστερόχειρες χρησιμοποιούν και τα δυο χέρια, με την ίδια ευκολία, οπότε ανήκουν στους αμφιδέξιους ή καλύτερα έχουν αμφιχειρία.

Το αριστερόχειρο παιδί χρειάζεται, απ' τους γονείς και το σχολείο, μόνο ενθάρρυνση στη χρήση του δεξιού χεριού και καμιά πίεση. Έτσι, δεν θα έχει το άγχος και το συναίσθημα της μειονεκτικότητας του «ζερδοχέρη».

Στην παιδική ηλικία (9-12 χρόνων) το ποσοστό των αριστερόχειρων είναι 4,5ο, ενώ σε μεγαλύτερη ηλικία (15-18 χρόνων) είναι μόνο 1,4ο, δηλαδή τρεις φορές μικρότερο. Αυτό δείχνει ότι υπάρχει δελτίωση αν δεν πιέζονται τα παιδιά και προσπαθούν με τη θέλησή τους.

Χρήσιμο βιβλίο για γονείς και δασκάλους είναι «ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΟΧΕΙΡΙΑΣ» του Δήμου Ελευθερόπουλου.

Ο ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ

ΑΓΙΑ ΒΑΡΒΑΡΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΡΙΑ

(Ακροστιχίδα)

Αγία Βαρβάρα σπλαχνική
Γέρους και νιους φροντίζεις,
Ίκέτες σου γινόμαστε,
Αγλάισμα του κόσμου.

Βαρβάρα Άγια, άσπιλη,
Αχραντη και Παρθένα,
Ροδόσταγμα είν' τα λόγια Σου,
Βάλαμο στην καρδιά μας.
Αγία Βαρβάρα λατρευτή
Ραίνονται όλοι οι πιστοί
Αγίασμα 'πο σένα.

Ελευθερώτρια τρανή
Λύτρωσες τους ομήρους,
Εσύ στο Πυροβολικό
Υψώνεις τη σημαία.
Θάρρος πολύ στους Έλληνες
Εδωκες, Συ, Κυρά μου.
Ραπίζοντας τους Ιταλούς
Ως τη στερνή τους ώρα.
Τάξανε, την εικόνα Σου
Ρόδα να τη στολίζουν,
Ιστορικό προσκύνημα
Αιώνια να μένει!

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΣΙΑΚΟΣ

ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΧΡΟΝΙΑ

ΠΡΑΚΤΙΚΟΙ «ΓΙΑΤΡΟΙ» ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Γράφει ο ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Η Κουκουβίστα, παρόλο που ήταν κεφαλοχώρι στην περιοχή, ποτέ δεν είχε γιατρό μόνιμα εγκατεστημένο στο χωριό.

Έτσι, οι κάτοικοι, που ξεπερνούσαν τους χίλιους στις δύσκολες στιγμές, κατέφευγαν στους πρακτικούς, δηλαδή στους «κομπογιαννίτες». Κι όμως σ' αυτούς εύρισκαν τις περισσότερες φορές κάποια, τρόπον τινά, θεραπεία.

Τα παλιά χρόνια η θνησιμότητα των παιδιών στις ορεινές επαρχίες ήταν μεγάλη. Οι γυναίκες γεννούσαν πολλά παιδιά που δεν επιζούσαν όλα.

Πέθαιναν τα άμοιρα από παιδικές ασθένειες, συντελώντας κατά το πλείστον και ο υποσιτισμός. Τα περισσότερα τα θέριζε η διφθερίτιδα. Και οι διάφορες άλλες λοιμώξεις του αναπνευστικού συστήματος. Αφού γιατρός δεν υπήρχε, ο κόσμος απελπισμένος αναγκαζόταν να ζητήσει την προστασία των κομπογιαννιτών. Οι πρακτικοί «γιατροί», χωρίς καμιά αμοιβή καταπολεμούσαν με τα «γιατροσόφια» τους τις μικροασθένειες.

Έφτιαναν δραστικά ιδιοσκευάσματα από διάφορα βότανα, ανάλογα φυσικά με την ασθένεια, που είχαν να αντιμετωπίσουν. Αισθάνονταν μεγάλη ικανοποίηση, όταν κατάφεραν με τα γιατροσόφια τους να θεραπεύσουν κάποιο συνάνθρωπό τους. Αφού διεπίστωναν, ότι με το ιδιοσκεύασμα, που επινόησαν για την καταπολέμηση κάποιας πάθησης, είχε ευχάριστο αποτέλεσμα, φρόντιζαν να γνωστοποιήσουν την επιτυχία τους και στους συνδέλους τους πρακτικούς, ώστε να το χρησιμοποιούν και κείνοι σαν ωφέλιμο και αποτελεσματικό φάρμακο. Ευτυχώς για τους κατοίκους του χωριού που, μεταξύ των κομπογιαννιτών υπήρχε σύμπτωση και κατανόηση και στις δύσκολες περιπτώσεις, για το «καλό» των ασθενών, συνεργάζονταν.

Από τους πρακτικούς αυτούς «γιατρούς» του χωριού μας, οι πιο διάσημοι ήταν ο μακαρίτης μπάρμπα ΚΩΣΤΑΣ ΒΛΑΧΟΣ και οι συχωρεμένες ΣΟΥΠΑΙΝΑ (ΕΛΕΝΗ ΑΘ. ΜΑΛΙΒΙΤΣΗ) και ΜΑΡΙΑ ΛΕΥΚΑΔΙΤΑΙΝΑ.

Ο Σεβασμός μπάρμπα Κώστας, εκτός των άλλων γνώσεων, όπως αίφνης του οδοντογιατρού, είχε και ειδικότητα ορθοπαιδικού. Έφτιαχνε στραμπουλίσματα, διάφορες εξαρθρώσεις κλπ. Επί πλέον γιάτρευε τον ίκτερο (χρυσή).

— Ο γιός μου μπάρμπα Κώστα έχει κιτρινίλα, τί να του κάμου;

— Να του φέρς στου σπίτ' να του την κόψου!

Ο ασθενής μεταφερόταν στο σπίτι του πρακτικού «γιατρού», ο οποίος με ένα μεγάλο ξυράφι του έκανε δύο χαραγματιές σε φλέβα του κεφαλιού του. Κατό-

πιν, πάνω στη ματωμένη πληγή έβαζε σκόρδο και μπαρούτι. Συνάμα συμβούλευε τον ασθενή να κάμει την σχετική δίαιτα, υποδεικνύοντάς του ακόμα και τα φαγητά που θα τρώει.

Περίεργο έ! κι όμως ο ασθενής γινόταν περδίκι. Επανείρισκε το χρώμα του και την υγεία του.

Η Σούπαινα ήταν «παιδιάτρος - λαρυγγολόγος».

— Θειά Λέν' του πιδίμ' έχ' πυρετό κι τ' ύχτα δε κλει μάτ' απ' του δήχα. Τί να του κάμου, η έρμ';

— Μαρή θάχει, του καμένου, τα λαιμάτ. Δεν του φέρνς του προυί π' θα φεγγ' να του δω;

Η πεπειραμένη γιαγιά Ελένη, αφού άνοιγε το στόμα του άρρωστου παιδιού κι έκανε την διάγνωση της, βουτούσε το βρεγμένο με σάλιο δάχτυλό της στη σπάχη και τόχωνε μέσα στο λαιμό του άμοιρου παιδιού και με δύναμη το στριφογύριζε, ώσπου μάτωνε, ενώ εκείνο το δύστυχο σπαρταρούσε στο κλάμα. Και συνήθως η ασθένεια περνούσε.

Η Μαρία Λευκαδίταινα, στην προκειμένη περίπτωση, σοφίστηκε έναν καλύτερο τρόπο, όχι τόσο οδυνηρό, για να γιάτρευε το λαιμό των άρρωστων παιδιών. Άφηνε να ξεραθούν τα διάφορα βότανα, που φρόντιζε το καλοκαίρι να μαζέψει' ύστερα τα στούμπαγε πάνω σε μια πλάκα, με μια λεία στρογγυλή πέτρα και τα έκανε σκόνη. Κατόπιν, τα ανακάτευε με διάφορες άλλες, άγνωστης προέλευσης ουσίες. Όταν μεταχειριζόταν αυτό το γιατροσόφι, έπρεπε να κρατούν το παιδί ακίνητο, με το στόμα του ανοιχτό. Τότε, εκείνη έβαζε την ανάλογη δόση «γιατρικού» στο στόμιο ενός καλαμιού, κι αφού το πλησίαζε στις αμυγδαλές του μικρού, φύσαγε δυνατά από την άλλη άκρη και το «φάρμακο» σκόρπιζε στο εσωτερικό του λαιμού του, ενώ το κλαμένο παιδάκι γινόταν παραρούνα απ' το δήχα και τα απανωτά φταρνίσματα.

Η Λευκαδίταινα ήταν ειδική και στο ξεβάσκαμα. Ξεμάτιαζε μικρούς και μεγάλους, ως και ζωντανά ακόμα. Κι όταν κάποιος δεν γινόταν με τα ξόρκια και γητέματα καλά, τον πότιζαν σαράντα φτύματα από ισάριθμα άτομα, φροντίζοντας μέσα σ' αυτά να δρίσκει και το υποτιθέμενο πρόσωπο που τον «μάτιασε».

Θα ήταν πριν από το 1930, όταν κάποια χωριανή μας πήγε τον δεκάχρονο γιό της να τον ξορκίσει η Λευκαδίταινα, γιατί δε μπορούσε να ουρήσει. Τα ξόρκια και τα μάγια, που του έκανε η «γιάτρισσα» δεν έφεραν το επιθυμητό αποτέλεσμα κι αναγκάστηκε να ζητήσει την σοφή γνώση της συναδέλφου της Σούπαινας, σαν πιο έμπειρης και με «ευρύτερες» επιστημονικές γνώσεις, γιάτρισσας. Αφού πρώτα οι δυο διάσημες «γιατρίνες» έκαναν το σχετικό «ιατρικό»

ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΝΕΩΝ

Η ΝΟΤΑ ΝΙΚ. ΣΕΦΕΡΛΗ (εγγονή Γ. Λευκαδίτη) πήρε το πτυχίο της απ' τη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων κι έδωσε τον απαιτούμενο όρκο. Τη συγχαίρουμε και της ευχόμαστε μια λαμπρή σταδιοδρομία.

— Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΗΜ. ΚΟΛΛΙΑΣ — Μηχανολόγος - Ηλεκτρολόγος — έλαβε διδακτορικό δίπλωμα του Εθνικού Μετσοβείου Πολυτεχνείου, με εξειδίκευση στον τομέα της πληροφορικής του τμήματος Ηλεκτρολόγων. Του ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

— Ο ΤΑΚΗΣ ΧΡ. ΜΑΛΙΒΙΤΣΗΣ πέτυχε στο Οικονομικό Τμήμα της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Συγχαρητήρια.

Η νέα γενιά όλο και πιο ψηλά ανεβαίνει και η «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ» καμαρώνει.

ΑΦΥΠΗΡΕΤΗΣΑΝΤΕΣ

Αφού εκπλήρωσαν τη θητεία τους απολύθηκαν απ' το Στρατό:

— ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΡΓ. ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ (εγγονός Γ. Λευκαδίτη) Φιλολόγος καθηγητής και διορίστηκε στο Γυμνάσιο Καματερού - Αττικής.

— ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΕΥΣΤ. ΡΑΠΤΗΣ, που κατά τη

διάρκεια της θητείας του πήρε και το πτυχίο της Ανωτάτης Βιομηχανικής Σχολής Πειραιά Προσλήφθηκε σε τεχνική εταιρεία.

— ΓΙΑΝΝΗΣ ΕΥΣΤ. ΡΑΠΤΗΣ, που κι αυτός στο διαστήμα της θητείας του πέρασε τα μαθήματά του στην Ανωτάτη Βιομηχανική Σχολή Πειραιά και ήδη βρίσκεται στο τελευταίο μάθημα για τη λήψη του πτυχίου.

Τους ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία και κάθε πρόοδο.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Η ΒΟΥΛΑ ΒΑΣ. ΝΤΑΣΙΟΥ (εγγονή Χαρ. Σφετσιώρη) διορίστηκε καθηγήτρια Αγγλικής Φιλολογίας στο Γυμνάσιο Γρανίτσας - Ευρυτανίας. Της ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

ΥΠΗΡΕΤΟΥΝ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΦΑΝΗ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ υπηρετεί τη θητεία του στο Πολεμικό Ναυτικό και παράλληλα είναι ασκούμενος Δικηγόρος. Θερμά συγχαρητήρια.

ΚΑΛΕΣΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Για μια ακόμα φορά καλούμε τους νέους του χωριού μας να μας βοηθήσουν στην έκδοση του δελτίου μας, στέλνοντάς μας τη συνεργασία τους. Αν αφιέρωναν λίγη ώρα απ' τη διασκέδασή τους, για να γράψουν μερικά λόγια, θα είχαν την ικανοποίηση ότι κάτι προσφέρουν στο Σύνδεσμο. Η κριτική είναι εύκολη απ' έξω. Ελάτε όμως να δείτε από κοντά πόσο κόπο έχει αυτή η έκδοση, που όλοι την περιμένουν να τη διαβάσουν; Κι εδώ έχει εφαρμογή η λαϊκή ρήση: «απ' έξω απ' το χορό πολλά τραγούδια ξέρουν!...».

συμβούλιο, αποφάσισαν να βάλουν μια ψείρα στην οπή της φύσης του παιδιού, για να το γαργαλίσει. Έπρεπε, όμως, να βρεθεί το ταχύτερο το ζωύφιο αυτό, γιατί το παιδί κινδύνευε. Τα παλιά χρόνια το προϊόν τούτο ήταν άφθονο. Εκείνη όμως την στιγμή δεν βρισκόταν. Η κατάσταση ήταν κρίσιμη. Τότε, κάποια γυναίκα της γειτονιάς, η οποία από περιέργεια παρακολουθούσε τη σκηνή, προθυμοποιήθηκε να βοηθήσει το άμοιρο παιδάκι. Έτρεξε στο σπίτι της κι έφερε δυο ψείρες. Αμέσως οι «γιατρίσσες» χρησιμοποίησαν τη μεγαλύτερη και τη ζωηρότερη. Η επιπόνηση ήταν αποτελεσματική.

Η ψείρα έκανε το θαύμα της! Απίστευτο, κι όμως αληθινό! Το παιδί «ξελευτερώθηκε». Η μάνα του παιδιού συγκινήθηκε από το δώρο της καλοσυνάτης γειτόνισσας, καθώς και για το θερμό ενδιαφέρον που επέδειξαν οι πρακτικές «γιατρίσες», με την καταπληκτική τους εκείνη σωτήρια επέμβαση.

Οι χωριανοί εξεπλάγησαν από το «επιστημονικό» αυτό επίτευγμα. Πολλοί απ' αυτούς έσπευσαν να συγχαρούν τις δυο διάσημες «κομπογιαννίτισσες» για το κατόρθωμά τους.

Όταν έφυγε το παιδί με τη μάνα του, επισκέφτηκε την πρακτική «γιατρίσσα» Λευκαδίταινα μια εύρωστη τριανταπεντάρα γυναίκα, της οποίας ο άνδρας έλειπε στην Αμερική κοντά δεκαπέντε χρόνια.

— 'Ηρθα, θειά να γιατρέψ' κι μένα, γιατί δεν αιστάνομαι καλά.

Η «γιατρίνα» που φημιζόταν για τα χωρατά της της έδωσε την ανάλογη απάντηση:

— Η θκησ' η αρρώστεια, μαρή, δε γιατρεύιτι με τα γητέματα, ούτε μι την ψείρα!... Χρειάζισι «εργαλείου» τρανό και ξιγυρισμένου ζουλάπ' για να γένς καλά...

Κάποιο άλλο πρωινό έφτασε μια ηλικιωμένη γυναίκα καθάλα στο γαϊδουράκι της. 'Ηρθε από το Σκλήθρο, για να προμηθευτεί το τονωτικό γιατροσόφι της... ανικανότητάς.

— Θέλω να μ' δώκς κι άλλου από κείνου του δυναμωτ'κό φάρμακου. Ο γιός μου καρδάμουσι κι μπόρσι κι έκαμι όπως κι πρώτα τη δ'λειάτ' μι τη γ'ναίκατ'. Θα τους θ'μάσι, δα, πούρθαν αντάμα ιδώ, για να τ'ς φκιά'εις το γιατρικό!!!

Στη συνέχεια η ξενοχωρίτισσα, που ήταν γύρω στα 60, παρακάλεσε την πρακτική «γιατρίσσα» να της αποκαταστήσει το δότανο, που κατασκεύαζε το θαυματουργό εκείνο ιδιοσκεύασμα.

— Θα σε παρακαλέσω ακόμα, θειά, να μου ειπείς, που φυτρών' αυτόνου του χουρτάρ' να πάου να μαζέψου ένα διμάτ' για να ταΐσου κείνουν τουν αχαίρειτου του γέρουμ', μπας κι ζωντανέψ' ου καπιρός, να ιδούμ' κι εμείς οι κοκόμοιρ' άστρ' μέρα! Φ. Λ.

ΦΩΚΙΚΑ ΝΕΑ

ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Δημοπρατήθηκε στις 26.9.84 το έργο «Ανέγερση Γενικού Νοσοκομείου 'Αμφισσας», δυνατότητας 120 κλινών. Στο σύγχρονο αυτό Νοσηλευτικό Ίδρυμα (το νοσοκομείο του νομού) προβλέπεται να λειτουργήσουν οι εξής κλινικές: Παθολογική, Καρδιολογική, Παιδιατρική, Χειρουργική, Ορθοπαιδική, Γυναικολογική - Μαιευτική και τμήματα Οφθαλμιατρικό και Οδοντιατρικό.

Ας ελπίσουμε, πως η περίθαλψη των κατοίκων της Φωκίδας θα ολοκληρωθεί σύντομα, με το νέο Εθνικό Σύστημα Υγείας (Ε.Σ.Υ.).

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Στις 22.10.84 η Εταιρία Ελλήνων Λογοτεχνών, σε συνεργασία με τον Πολιτιστικό Σύλλογο Αγοριαντών Παρνασσίδας (Επταλόφου), οργάνωσαν Τιμητική Εκδήλωση στην αίθουσα της Αρχαιολογικής Εταιρίας για τα πενήντα χρόνια προσφοράς στα Ελληνικά Γράμματα του Αγοριανίτη ΓΙΑΝΝΗ ΚΟΦΙΝΗ.

Ο Κοφίνης ήταν έφεδρος Ανθ' γός στο Αλβανικό Μέτωπο, τραυματίστηκε με πολλαπλά τραύματα, για να τεθεί ως ανάπηρος πλέον σε π.δ. Στην κατοχή υπήρξε Αντιστασιακός, οργανωμένος απ' τους πρώτους στο ΕΑΜ της Αθήνας. Για 50 χρόνια έγραψε και κυκλοφόρησε πάνω από μια δεκάδα βιβλία του (πεζογραφία και ποίηση), που καταξιώθηκε σαν φτασμένος Λογοτέχνης με τέτοιο σημαντικό έργο.

Στην Εκδήλωση, που η αίθουσα ήταν γεμάτη από Λογοτέχνες, συμπατριώτες Ρουμελιώτες κλπ., μίλησαν οι συνάδελφοί του Λογοτέχνες: α) Γιώργος Κατσίμπας, για τον ήρωα της Αλβανίας και τον Αντιστασιακό Κοφίνη. β) Ο Μιχ. Σταφυλάς για το πεζογραφικό του έργο και γ) Ο Πάνος Παναγιωτόπουλος για το ποιητικό του έργο. Καλλιτέχνες του Θεάτρου διάβασαν μ' επιτυχία, κείμενα του Κοφίνη, που εντυπώσασαν και συγκίνησαν το πυκνότατο ακροατήριο.

Τέλος, ο Αντιπρόεδρος της Εταιρίας Λογοτεχνών Ηλ. Σιμόπουλος παρέδωσε αναμνηστική πλακέτα στον τιμώμενο, επιβράβευση της προσφοράς του.

Την Εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο Υπουργός Βαγγέλης Γιαννόπουλος και ο βουλευτής Γιάννης Κουτσοχέρας. Από τους Καλοσκοπίτες παραβρέθηκαν στην Εκδήλωση ο γιατρός Ηλίας Ε. Κατσανιώτης και ο συνεργάτης μας Γιώργος Χασιακός.

«Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

Τα κείμενα που γράφουν τα μέλη, για να δημοσιευθούν στο Δελτίο μας να στέλνονται στο γραφείο του Συνδέσμου.

Συντακτική Επιτροπή:

ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΜΗΛΟΣ,

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΣΙΑΚΟΣ,

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Επιμέλεια:

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΣΙΑΚΟΣ

«Η Κουκουβίστα» εύχεται πάντα επιτυχίες στο Γιάννη Κοφίνη και η Παρνασσίδα τον καμαρώνει.

Ο ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Στην εκπομπή «Τα Βουνά της Ελλάδας», που παρουσίασε η ΕΡΤ-2, στις 24.10.84, είχε θέμα «Τον Παρνασσό» Παρουσίασε

Φαιδριάδες πέτρες

τα τρία Χιονοδρομικά Κέντρα του, που ασκούνται οι νέοι χιονοδρόμοι, ψυχαγωγούνται οι παλιοί κι έμπειροι, αλλά και ο εγχώριος τουρισμός αναπτύσσεται.

Μίλησε για την αλυσίδα των ρουμελιώτικων βουνών της Φωκίδας: Παρνασσό, Γκιώνα, Οίτη και Βαρδούσια. Έδειξε εικόνες από τα χωριά της κοιλάδας του Κηφισού (δόρεια του Παρνασσού) και ιδιαίτερα από τη Λιλαία (Κάτω Αγόριανη), που είναι η πόρτα για ν' ανεβεί κανείς στον Παρνασσό και να ταξιδέψει μέσ' από Διάσελα προς την Αράχωβα.

Από τα σπλάχνα του Παρνασσού πηγάζει το Κεφαλάρι της Αγόριανης,

αλλά και η Κασταλία Πηγή των Δελφών, κάτω απ' τους βράχους των Φαιδριάδων. Παρουσίασε ακόμη στίχια με χαγιάτια και παράθυρα μαρμαροπελεκητά (τοπική αρχιτεκτονική) και εικόνες από λαϊκούς χορούς, με ντόπιους οργανοπαίχτες (πίπιζα και νταούλι), που γιόρταζαν και ξεφάντωναν τις Αποκριές, τρώγοντας την παραδοσιακή φασουλάδα την Καθαρή Δευτέρα.

Η εκπομπή έκλεισε με το Δημοτικό τραγούδι:

«Τ' έχεις καημένο Παρνασσέ

και βαριαναστενάζεις...»

Επί τέλους, Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα, αλλά και η ελληνική Επαρχία.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΑΣ (1985)

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος κυκλοφόρησε το ημερολόγιο του χωριού μας, με φωτογραφίες από τοπία του χωριού. Αγοράστε το, για να βλέπετε κάθε μέρα και να θυμάστε το όμορφο χωριό μας. Βοηθείστε την προσπάθεια του Διοικητικού Συμβουλίου για εκτέλεση έργων στο χωριό. Η τιμή του είναι δρχ. 400.

ΓΟΡΓΟΠΟΤΑΜΟΣ — ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Για τρίτη χρονιά φέτος, μετά την αναγνώριση της ενιαίας Εθνικής Αντίστασης, γιορτάστηκαν τα 42 χρόνια από το ηρωικό κατόρθωμα της ανατίναξης της γέφυρας του Γοργοποτάμου (25 του Νοέμβρη 1942), μέσα σ' εθνική ομοψυχία κι ενότητα. Εκπρόσωποι όλων των Κομμάτων, των οργανώσεων της ενιαίας Εθνικής Αντίστασης, πολλοί αγωνιστές και λαός πήραν μέρος σ' αυτή τη μεγαλειώδη πανελλήνια γιορτή.

Το μήνυμα για το ηρωικό κατόρθωμα στο Γοργοπόταμο το 1942 ήταν ο απόηχος μιας άλλης μεγάλης θυσίας απ' την Αλαμάνια και τις Θερμοπύλες για τη λευτεριά και την ανεξαρτησία. Η λάμψη της ανατίναξης της γέφυρας ήταν το μπουρλότο του Χρήστου Καψάλη στο Μεσολόγγι, του Σαμουήλ στο Καύκι και του πυρπολητή Κανάρη στη Χίο. Η λάμψη εκείνη θέρμανε μ' ελπίδα τη σκλαβωμένη Ευρώπη κι έδωσε κουράγιο στην τρομαγμένη ανθρωπότητα, που ένας Δαβίδ τ' άβαλε μ' έναν Γολιάθ.

Εκείνη την ιστορική νύχτα φωτίστηκε η αδούλωτη ελληνική ψυχή και μεγαλούργησε, όπως το 1940 - 41 που ντρόπιασε το φασισμό στ' Αλβανικά βουνά.

Ο Γοργοπόταμος υπήρξε ένα πολυσήμαντο ιστορικό κατόρθωμα για την εποχή εκείνη. Συμβολίζει την ενότητα του αγώνα του ελληνικού λαού, που ήταν αγώνας απελευθερωτικός του Έθνους. Ας γίνει, λοιπόν, ο Γοργοπόταμος η συνισταμένη όλων των εθνικών δυνάμεων, πολύ δε περισσότερο σήμερα που τα εθνικά μας θέματα περνούν σοβαρή κρίση.

Ο εορτασμός της επετείου της μάχης του Γοργοποτάμου, είναι μια ολοκληρωμένη εκδήλωση εθνικής ενότητας και ομοψυχίας, απαραίτητης στις σημερινές

περιστάσεις που βρίσκεται η χώρα μας. Η δικαίωση της ενιαίας Εθνικής Αντίστασης αποκορυφώθηκε με την επέτειο του Γοργοποτάμου.

Η Καλοσκοπή έχει και αυτή το μερίδιό της στο κατόρθωμα του Γοργοποτάμου, που για την προετοιμασία της ανατίναξης της γέφυρας έγιναν από αεροπλάνα ρίψεις στη Γκιώνα Άγγλων σαμποτέρ και πυρομαχικών. Για την περισυλλογή τους οι Καλοσκοπίτες πρόσφεραν πρόθυμα τις υπηρεσίες τους, με αποτέλεσμα να βρίσκονται 180 Κουκουβιστιανοί κλεισμένοι στο ιταλικό στρατόπεδο της Θήβας και 8 στις Φυλακές της Λειβαδιάς, όταν έγινε η ανατίναξη της γέφυρας. Ένας μάλιστα απ' αυτούς, ο Λουκάς Ν. Πριόβολος, εκτελέστηκε σε αντίποινα της ανατίναξης. Η Καλοσκοπή ήταν από τα πρώτα χωριά που έδωσε το παρόν ομόψυχα σε κείνον τον ανεπανάληπτο αγώνα του λαού μας κατά του φασισμού.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΗ

- Δεκέμβρης, Χριστού γέννηση και καλός μας χιρόνος.
- Το τραγούδι με τον Τρύγο, το Δεκέμβρη παραμύθι.
- Απ' τα Νικολοδόρδαρα αρχίζει ο Χειμώνας.
- Μπρος, πίσω του Χριστού, η καρδιά του Χειμωνιού.
- Χιόνι του Δεκεμβριού, χρυσάφι του καλοκαιριού.
- Δεκέμβρης μας επλάκωσε, το κρύο μας φαρμάκωσε.
- Νικολίτσα, Βαρδαρίτσα, μπρος, πίσω ο Χειμώνας.
- Τ' Αϊ-Νικολοδόρδαρα κάνει νερά και χιόνια.
- Χωρίς κουπιά και άρμενα, Άγιε Νικόλα δόθηα.
- Αγιά Βαρβάρα μίλησε κι ο Σάββας απλόηθη:
Μαζώχτε ξύλα κι άχυρα και σύρτε και στο μύλο,
τι Αϊ-Νικόλας έρχεται, με χιόνια φορτωμένος.
- Η Αγιά Βαρβάρα γέννησε κι ο Αϊ-Σάββας το εδέχτη.
κι ο Αϊ-Νικόλας έτρεξε να πάει να το θαφτίσει.

(Από Συλλογή του Λαογράφου Β. Λαμνάτου)

Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Από ξένο έντυπο αντιγράφουμε μια λακωνική, αλλ' ικανοποιητική απάντηση για το τι πρόσφεραν οι Έλληνες της αρχαιότητας στον κόσμο:

- »Ο Προμηθέας το ΦΩΣ
 - »Ο Αριστοτέλης τη ΝΟΗΣΗ
 - »Ο Αρχιμήδης τη ΣΚΕΨΗ
 - »Ο Διογένης την ΑΡΜΟΝΙΑ
 - »Ο Περικλής την ΑΙΣΘΗΣΗ
 - »Ο Πλάτων την ΤΑΞΗ
 - »Ο Σωκράτης τη ΜΑΤΑΙΟΤΗΤΑ
 - »Ο Ικτίνος το ΩΡΑΙΟ
 - »Ο Ευκλείδης το ΑΠΕΙΡΟ
 - »Ο Ζήνωνας τη ΦΥΣΗ
 - »Ο Ιπποκράτης την ΥΓΕΙΑ
 - »Ο Σακράτης την ΑΛΗΘΕΙΑ.
- Μήπως είναι λίγα;

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο ΚΛΕΦΤΗΣ

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΩΣΤΑΚΗ

Αυτή τη νύχτα ο ύπνος δεν θέλει να σφαλίσει τα μάτια του Κωστάκη. Αύριο ξημερώνει Πρωτοχρονιά. Οι πλούσιοι γονιοί του, ο καλός παππούς, οι θείοι, οι θείες θα τον γιομίσουν με δώρα. Όμως δεν είναι αυτή η έγνοια που τον κρατά ξάγρυπνο.

Πριν λίγο μέσα στη μεγάλη τραπεζαρία στις δώδεκα ακριβώς, μόλις οι καμπάνες των εκκλησιών άρχισαν να χτυπούν χαρμόσυνα, κάποιος κατέβασε το γενικό διακόπτη. Ευχές και γέλια αυθόρμητα ανθρώπων ευτυχισμένων πλημμύρισαν τη γιορταστική ατμόσφαιρα. Το φως αστραφτερό ξαναγύρισε σύντομα κουβαλώντας τώρα τον καινούργιο χρόνο. Αγκαλιάστηκαν και φιλήθηκαν όλοι. Και πάλι νέες ευχές και πάλι γέλια, ενώ τον Κωστάκη που μεγαλώνει σαν πρίγκιπα, χαϊδεμένος όλων, τον έπνιγαν στα φιλιά.

Αμέσως μετά, κάτω από το κρυστάλλινο φως του μεγάλου πολυέλαιου, απάνω στο παλιό καρυδένιο τραπέζι σκεπασμένο μ' ένα κατάλευκο λινό τραπεζομάνηλο έβαλαν τη θεόρατη πρωτοχρονιάτικη βασιλόπιτα, έργο της νοικοκυράς. Μια χρυσή λίρα είχε βάλει μέσα η μητέρα για το καλό της χρονιάς. Η πίτα σταυρώθηκε με το μαχαίρι από το κεφάλι του σπιτιού, τον παππού και μετά κόπηκε σε κομμάτια από τον πατέρα του Κωστάκη. Πάνω στο φορτωμένο τραπέζι με κουραμπιέδες, μελομακάρονα και φινίκια, με λικέρ, κονιάκ και το απαραίτητο ακριβό σερβίτσιο του τσαγιού και τα κρυστάλλινα ποτήρια, μοιράστηκαν τα κομμάτια της πίτας, για ν' αρχίσει το ψάξιμο για τη χρυσή λίρα.

Και η ώρα περνούσε και πέρασε και πολύ περισσότερο από όσο έπρεπε χωρίς κανείς να μπορέσει να βρει το γουρλίδικο νόμισμα. Η υπομονή πια είχε εξαντληθεί και ο πατέρας δίνοντας μια διέξοδο στην αμηχανία όλων, είπε:

Γυναίκα, σίγουρα θα ξέχασες να βάλεις τη χρυσή λίρα, μα δεν πειράζει, είναι σαν να έπεσε σε όλους μας.

— Και του χρόνου... και του χρόνου, ξεφώνησαν όλοι χαρούμενοι, γελώντας με τη γκάφα της νοικοκυράς.

Ωστόσο, εκείνη αντέδρασε αμέσως μέσα στο θόρυβο.

— Μα όχι, σας λέω την έβαλα..., την έβαλα τη λίρα με τα ίδια μου τα χέρια, ήταν μπροστά και ο Κωστάκης.

Για όλα αυτά βέβαια δε δίνει ούτε πεντάρα ο Κωστάκης που τον έβαλαν να κοιμηθεί μετά το κόψιμο της πίτας, γιατί οι μεγάλοι θα συνέχιζαν το ξενύχτι με το πατροπαράδοτο τυχερό παιχνίδι της πρωτοχρονιάς, το τριάντα ένα. Υπάρχουν άλλα πράγματα που στη συνέχεια θα τυραννήσουν το ξαγρυπνισμένο παιδί.

Ο Κωστάκης είχε πιάσει φιλίες μ' ένα άλλο συνομήλικό του αγόρι γύρω κι αυτό στα επτά, το Λεφτεράκι. Τα δυο αυτά μικρά από δυο διάφορους κόσμους, τα τράβηξε και τα ένωσε μια αμοιβαία συμπάθεια σε μια γνήσια φιλία, με κάτι βαθύτερο απ' αυτή μόνο την

απλή ανάγκη των φίλων του παιχνιδιού. Αλλ' η φιλία αυτή είχε απαγορευτεί στον Κωστάκη. Του το εξήγησαν καθαρά και απλά. Αυτό το φτωχούλη φίλο του σκέφτεται τώρα ο Κωστάκης. Τη στερημένη του ζωή, τη βασανισμένη του μάνα, το φυλακισμένο του πατέρα. Πόσο διάφορη είναι η ζωή αυτών των ανθρώπων, από τη δικιά τους την πλούσια με όλα τα καλά άφθονα. Τα ξαγρυπνισμένα του μάτια έχουν γιομίσει δάκρυα κι ένας λυγμός σαν χέρι δαιμονικό ανυποχώρητο σφίγγει το λαιμό του. Έτσι καταπονημένο αργά πολύ τον βρήκε επιτέλους ο ύπνος.

— Ο Λεφτεράκης, του είχαν πει, το κουρελιάρικο του απέναντι υπόγειο είναι..., πώς να του το δώσουνε να το καταλάβει, ας πούμε ένα αλητάκι. Ο πατέρας του ένας άνθρωπος κακός, ένας αντάρτης ληστής, καταδικασμένος και κλεισμένος στη φυλακή για πολλά χρόνια. Η μάνα του η δυστυχισμένη δουλεύει σκληρά ως πολύ αργά τη νύχτα στην κουζίνα κάποιου μεγάλου εστιατορίου για να ζήσουν και για να πληρώνει τους δικηγόρους του φυλακισμένου, αλλά κι αυτή, η παλαβή άξια της μοίρας της είναι, γιατί κι αυτή το ίδιο αγύριστο κεφάλι σαν του προκαμένου της έχει. Δεν είναι αυτός κόσμος για μας, τον βεβαίωσαν με σιγουριά.

Όμως, όλα αυτά τα ενάντια λόγια, όχι μόνο δεν απόδιωξαν αυτή την έμφυτη συμπάθεια που αισθανόταν ο Κωστάκης για το φίλο του, αλλά αντίθετα γιόμισαν την ψυχή του με μια απέραντη συμπόνια που δυνάμωσαν και βάθυναν τα αισθήματα της φιλίας του.

Γνωρίστηκαν, σαν μια μέρα ο Λεφτεράκης σκαρφάλωσε τα κάγκελα και πήδηξε για να πιάσει το τόπι του μέσα στον κήπο τους. Το τόπι είχε χαθεί μέσα στις πρασινάδες και ο Κωστάκης που τον είδε βάλθηκε να ψάχνει κι αυτός μαζί του. Όταν κάποτε δρῆκαν το τόπι σταματημένο πάνω σ' ένα πυράγκαθο, ο Λεφτεράκης δεν έφυγε αμέσως, μα έμεινε και έπαιξαν για πολύ ώρα μαζί. Τα δυο μικρά χώρισαν ευτυχισμένα.

— Να έρχεσαι, τούπτε ο Κωστάκης και πρόσθεσε με παράπονο, εμένα δεν μ' αφήνουν να βγαίνω έξω στη γειτονιά.

— Θα έρχομαι, απάντησε ο Λεφτεράκης, περήφανος για την ανεξαρτησία του.

Κι ήταν αυτό ακριβώς που θαύμαζε ο Κωστάκης στο φίλο του. Λες και η ίδια η Λεφτεριά με την ανεμελιά της και την ανεξαρτησία της φτερούγιζε μες στα μεγάλα φωτεινά μάτια του Λεφτεράκη. Ήταν αυτή η μαγεία που τον έκανε να χρυσώνει με τη φαντασία του τα μπαλωμένα του ρουχαλάκια και να βλέπει τα φολιασμένα του παπούτσια σαν τα φτερωτά σανδάλια του θεού Ερμή.

Από τότε, πολύ συχνά έπαιξαν μέσα στον μεγάλο κήπο του παλιού αρχοντικού, αλλά καιμίλαγαν πολύ με τις απλές τους κουβέντες για διάφορα πράγματα. Μια φορά ο Κωστάκης ρώτησε το φίλο του:

— Ο μπαμπάς σου είναι στη φυλακή;

— Ναί, απάντησε εκείνος.

— Μα γιατί; ξαναρώτησε ο Κωστάκης. Είναι κακός άνθρωπος ο μπαμπάς σου;

— Όχι, όχι, απάντησε έντονα ο Λεφτεράκης, είναι καλός, πολύ καλός. Κακό δεν έχει κάνει, πολέμη-

σε για την πατρίδα, κι όπως λέει και το τραγούδι που μου τραγουδάει η μαμά, για δίκιο και για λεφτεριά.

Όταν κάποτε από το σπίτι αντιλήφθηκαν αυτή την ακατάλληλη συναστροφή του Κωστάκη, μάλωσαν το Λεφτεράκι και του απαγόρευσαν να ξαναμπεί στον κήπο τους. Ωστόσο δεν μπόρεσαν να διακόψουν τέλεια την επικοινωνία των δυο μικρών φίλων, γιατί από τα παράθυρα και το μπαλκόνι του άλλου δρόμου βλέπόντουσαν συχνά και για πολύ ώρα έλεγαν τα δικά τους.

Έντεκα η ώρα πρωί, πρώτη μέρα του καινούργιου χρόνου. Το κουδούνι της πόρτας του αρχοντικού χτυπάει. Η κοπέλλα του σπιτιού κατεβαίνει τη μαρμάρινη σκάλα και ανοίγει την πόρτα. Μπροστά της στέκει καθαρή, φτωχοντυμένη, μα χαμογελαστή η μητέρα του Λεφτεράκη.

— Καλή χρονιά, παιδί μου και καλή τύχη, λέει στην κοπέλλα και συνεχίζει, δώσε σε παρακαλώ αυτό το φάκελλο στο μεγάλο σου κύριο, και δίνοντάς της ένα κλειστό γράμμα ξανάφυγε γρήγορα.

Οι πιο πολλοί από την οικογένεια είναι μαζεμένοι στο σαλόνι, μερικοί και ο Κωστάκης δεν έχουν σηκωθεί ακόμα. Συζητάνε ξέγνοιαστα για διάφορα πράγματα περιμένοντας το πλοῦσιο πρωτοχρονιάτικο γεύμα με τη γιομιστή γαλοπούλα και βέβαια πριν απ' αυτό το συγκινητικό έθιμο της ανταλλαγής των δώρων. Η παρουσία της κοπέλλας, που μπαίνει στο σαλόνι, τους διακόπτει.

— Ποιός ήτανε; ρωτάει αδιάφορα ο μικρός κύριος.

— Αυτή, απέναντί... του υπόγειου, απαντά λίγο αμήχανη η κοπέλλα, η μάνα αυτουνού του μικρού... του Λεφτεράκη..., μούδωσε γράμμα για το μεγάλο κύριο.

— Ά, μάλιστα, κατάλαβα, καμιά βοήθεια θα ζητάει, λέει και έχει σμίξει τα φρύδια του το μικρό αφεντικό, κοινώντας επιτιμητικά το κεφάλι του. Έ, όχι δα, δεν θα ζεσταίνουμε και τα φίδια στον κόρφο μας, αυτοί δεν αλλάζουν.

— Δώσε μου, παιδί μου, αυτό το γράμμα, ακούστηκε τώρα βαριά η φωνή του μεγάλου κύριου. Ήταν ένας άνθρωπος λιγομίλητος και σοδαρός.

Το πήρε, το άνοιξε και άρχισε να το διαβάζει σιωπηλός. Κάποια στιγμή τα χείλια του τρεμούλιασαν. Κατέβασε το γράμμα, έβγαλε τα πρεσβυπικά γυαλιά του και στύλωσε αυστηρά τα μάτια του πάνω στο γιό του.

— Απ' αυτήν, είπε, την υπόγεια χαμοκέλα απέναντί σας, απ' τη γυναίκα του κατσαπλιά, όπως την λέτε, σας έρχεται ένα καλό μάθημα ανθρωπιάς και τιμιότητας. Άλλο ένα μάθηκα το ίδιο δυνατό σας έρχεται από ένα κλέφτη που είναι μέσα εκεί. Μέσα εκεί επανέλαβε και έβριξε το δωμάτιο του Κωστάκη!

Οι κουβέντες σταμάτησαν και οι τρεις τα πρόσωπα ζωγραφίστηκε μια έντονη απροσία.

— Πάρτο, γέ μου, αυτό το γράμμα, συνέχισε και διάβασέ του δυνατά, πολύ δυνατά, σε παρακαλώ.

— Αγαπητοί γείτονες, άρχισε να διαβάζει εκείνος, σας εύχομαι κάθε χαρά και ευτυχία για τον καινούργιο χρόνο. Ο Κωστάκης σας χτές έριξε από το παράθυρο μια χρυσή λίρα στο Λεφτεράκι μου. Εγύρισα από τη δουλειά μου πολύ αργά χτές τη νύχτα, γι' αυ-

τό και σας την έφερα σήμερα. Σας παρακαλώ πολύ, μην μου μαλώσετε αυτό το αγγελούδι που έχετε μέσα στο αρχοντικό σας. Με εκτίμηση, υπογραφή δυσανάγνωστη.

Ο νέος κύριος αναποδογύρισε το φάκελλο και στην παλάμη του κύλησε αστραφτερή η χρυσή λίρα, που όμως δεν άστραψε μέσα κεί, κείνη την ώρα καθόλου περισσότερο απ' τη χρυσή καρδιά της τίμιας αγωνίστριας, ούτε απ' το χρυσάφι της αγνής καρδιάς του κλέφτη. Του Κωστάκη, του Κλέφτη της χρυσής λίρας της πρωτοχρονιάτικης βασιλόπιτας Δ. Κ.

(Περ. «ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΕΣΤΙΑ», τ. 69, 1984)

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

● «Η ΜΑΝΑ ΣΤΗΝ ΟΡΕΙΝΗ ΡΟΥΜΕΛΗ», — Δημ. Σταμέλου, Αθήνα 1982, σελ. 80 Εκδόσεις ΔΩΔΩΝΗ. Το βιβλίο αναφέρεται ξεχωριστά στην ηρωίδα Μάνα της ο ρ ε ι ν ή ς Ρούμελης, που στα χρόνια της τουρκικής σκλαβιάς τροφοδοτούσε με τα σπλάχνα της (τα παιδιά της) την Κλεφτουριά και αργότερα την Ελληνική Επανάσταση το 1821. Η ίδια αυτή Μάνα, με τη μεγαλοσύνη της και το σκληρόν αγώνα της στο σπίτι, στο χωράφι και στη στάνη, έθρεψε και πάλι αντρειωμένα παλικάρια για τους εθνικούς απελευθερωτικούς πολέμους του 1912, 1922, 1940 και για την Αντίσταση (1941 - 1944) κατά των κατακτητών, που και η ίδια πήρε ενεργό μέρος σ' αυτή μέσα στις οργανώσεις της, εξυπηρετώντας πολύπλευρα τον αντιφασιστικόν αγώνα. Άλλες Μάνες, αργότερα στον εμφύλιο, είδαν τα σπλάχνα τους να «σταυρώνονται», μέσα στη μεγάλη οργή και κατάρρα, που έδερνε τότε τον τόπο μας. Συγκινεί πολύ η προσφορά αυτή του Δ. Σταμέλου και αξίζει τον κόπο να διαβάσει καθένας το βιβλίο.

● «ΤΟ ΚΩΣΤΑΛΕΞΙ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821», — Αλέκου Βασιλείου, Αθήνα 1984, σελ. 40. Ο συγγραφέας, Πρόεδρος της Αδελφότητας Κωσταλεξιωτών «Ο ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ», ερευνώντας τα χειρόγραφα του Αρχείου Αγωνιστών του 1821, φέρνει στην επιφάνεια την πολεμική δράση τριών συμπατριωτών του κατά το 1821: Αλεξίου Χριστοδούλου, Νικ. Παπαγγελόπουλου ή Κωσταλεξιώτη και Δημ. Ι. Φτεριώτη ή Φτεριωτάκη, παλικάρια και οι τρεις του Δυοβουνιώτη, Κοντογιανναίω και Πανουριάδων. Το βιβλίο, εκτός από τ' άλλα στοιχεία (αιτήσεις, πιστοποιητικά) περιέχει φωτοτυπίες σε κλισέ απ' τα χειρόγραφα που δρέθηκαν για τους Αγωνιστές αυτούς. Θερμά συγχαρητήρια στον κ. Βασιλείου για την προσφορά του.

● «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΜΠΛΙΑΝΗΣ», — Αθήνα. Σεπτέμβρης - Οκτώβρης 1984, φ. 4ο. Εφημερίδα του Συνέσμου των ΑΜΠΛΙΑΝΙΤΩΝ της Αθήνας για την επικοινωνία των επανταχού Αμπλιανιτών (Αθήνας, Λαμίας, Μεσολάβειο κλπ.). Προβάλλει τα προβλήματά τους, περιέχει θέματα ιστορικά και λαογραφικά από τον τόπο τους. Η ύλη συμπληρώνεται με τοπικές ειδήσεις, με την Παιδαγωγική στήλη (κείμενα του Δήμου Αμπλιανίτη) και με πορτραίτα απόμαχων Αμπλιανιτών, που ξεχώρισαν για την προσφορά τους στον τόπο τους.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Ένας κόσμος θαρύνει στο μεγάλο το δρόμο,
χωρίς πίστη θαθεί, χωρίς λόγο θαθύ,
με τη σκέψη τραδά των ποιμένων τη χώρα,
τους Αγγέλους ν' ακούσει. Βηθλεέμ νοσταλγεί.

Τέτοια νύχτα ποθούνε το τραγούδι ν' ακούσουν,
το τραγούδι π' ακούσαν τ' αστέρια κι η νύχτα,
την Ειρήνη ζητούνε δίχως νόμο και πίστη.
Κι όλοι απόψε τραδούνε — με τους μάγους της πλάνης,
για να δρύνε τη χώρα και τη θεία τη φάνη.

Αγρυλούντες ποιμένες στη ζωή δίχως δόλο,
το τραγούδι θ' ακούσουμε το γλυκό της Ειρήνης,
το Χριστό θα φιλήσουμε, τον Υιό της χαράς
και το δρόμο των ύμνων η ψυχή μας θα πάρει
με το λόγο του Βρέφους — μ' Εκείνου τη χάρη.

Βηθλεέμ μη ζητήσεις, αν σου λείψει η πίστη,
οδοιπόρε, γαλήνη και χαρά στη Ζωή.
Στις καρδιές ανεκτίμητα είναι τα δώρα που φέρνει
ο Χριστός είν' Αγάπη και Ειρήνη προσφέρει.

ΣΗΦΗΣ Γ. ΚΟΛΛΙΑΣ

ΥΠΟΜΝΗΣΗ

Παρακαλούμε, να στέλνετε, χωρίς καθυστέρηση, στο Γραφείο του Συνδέσμου τις ειδήσεις σας (κοινωνικές, προσωπικές, οικογενειακές κλπ.), για να δημοσιεύονται έγκαιρα στο Δελτίο. Η παράλειψη δημοσίευσης θα βαρύνει εσάς και όχι το Σύνδεσμο.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΠΝΟΗΣ

Αναπνοή είναι η λειτουργία με την οποία γίνεται είσοδος αέρα στους πνεύμονες (εισπνοή) και έξοδος του από τους πνεύμονες (εκπνοή).

Με την είσοδο το αίμα παίρνει από τον αέρα το οξυγόνο, που είναι αναγκαίο για τον οργανισμό. Το οξυγόνο ενώνεται με τις θρεπτικές ουσίες, που μεταφέρονται με το αίμα στους ιστούς και από την ένωση αυτή δημιουργείται η απαραίτητη ενέργεια, που θα κινήσει το «μηχανισμό» του οργανισμού μας, για να διατηρήσει το σώμα μας ζεστό. Με την εκπνοή εξέρχονται διοξείδιο του άνθρακα, υδρατμοί και μερικά άλλα άχρηστα συστατικά. Το διοξείδιο του άνθρακα παράγεται στους ιστούς από την ένωση του οξυγόνου με τις θρεπτικές ουσίες (καύση).

Ο αέρας εισέρχεται από τη μύτη και πηγαίνει από το λάρυγγα, την τραχεία και τους βρόγχους στους πνεύμονες. Εκεί το οξυγόνο εισέρχεται με τα τριχοειδή αγγεία στο αίμα. Η εισπνοή πρέπει να γίνεται με τη μύτη, γιατί έτσι ο αέρας θερμαίνεται, υγραίνεται και διυλίζεται. Σε ώρα αναπαύσεως οι ενήλικες παίρνουν 16 - 18 αναπνοές κατά λεπτό, τα παιδιά λίγο περισσότερες. Σε κάθε αναπνοή εισέρχονται κι εξέρχονται πεντακόσια κ. εκμ. αέρα περίπου κατά μέσο όρο. Στις βαθείες αναπνοές πολύ περισσότερα κ. εκμ. Όταν κάνετε βαθεία εισπνοή, παρατηρείτε ότι ωρισμένοι μύες του θώρακα παρασύρουν τις πλευρές προς τα άνω και έξω και προκαλούν έτσι αύξηση των διαστάσεών του.

Ταυτόχρονα, ένας άλλος μυς (το διάφραγμα), που είναι στη βάση του θώρακα, κατεβαίνει προς το χώρο της κοιλιάς. Αποτέλεσμα, όλων αυτών είναι η αύξηση της θωρακικής κοιλότητας και η είσοδος αέρα στους πνεύμονες. Τότε, οι μύες σταματούν την προσπάθειά τους, η θωρακική κοιλότητα μικραίνει και πάλι και ο αέρας δγαίνει με την εκπνοή.

ΦΑΡΥΓΓΑΣ. — Είναι το πίσω τμήμα της κοιλότητας του στόματος. Ο ατμοσφαιρικός αέρας ως που να φτάσει στους πνεύμονες (εισπνοή) διέρχεται από τη μύτη ή το στόμα και από το φάρυγγα, την τραχεία και τους βρόγχους. Αλλά και η τροφή από το φάρυγγα εισέρχεται με την κατάποση στον οισοφάγο, το δε στόμιο του λάρυγγα κλείνει για να μην πνιγούμε (πνιγμονή).

ΕΥΘΥΜΙΟΣ Ι. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Συνταξιούχος Δάσκαλος

Επιστολές

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Δημοσιεύθηκε προ καιρού στην εφημερίδα «Η Κουκουβίστα» και τονίστηκε ακόμη στο πρόσφατο μνημόσυνο των πεσόντων στην Αγία Τριάδα, ότι στις 4 Ιανουαρίου 1944 πρόεδρος της Αυτοδιοικήσεως ήταν ο αείμνηστος Παναγιώτης Ζούγρος. Όχι! Αυτό είναι λάθος. Πρόεδρος ήταν ο Θεμιστοκλής Ραπτόπουλος, ο οποίος εξελέγη το 1943, κατόπιν μυστικής ψυφοφορίας

★ ΣΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΑΝ ★

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Χάρης και η Θούλη Σφετσιώρη απόκτησαν αγοράκι. Να τους ζήσει.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Ο Κώστας και η Βίκυ Μελά (εγγονή Καραμήτρου) βάπτισαν το κοριτσάκι τους και του έδωσαν τα ονόματα ΑΝΤΡΙΑΝΝΑ - ΑΘΑΝΑΣΙΑ.

Να τους ζήσει!

— Ο Ταξιάρχης και Βιθή Κυριαζή βάπτισαν τα κοριτσάκια τους και τους έδωσαν τα ονόματα Μαρία και Δέσποινα.

— Ο Νίκος και η Αγγελική Αυγερινού βάπτισαν το αγοράκι τους στις 2.9.1984 και του έδωσαν το όνομα ΓΙΩΡΓΟΣ (του παππού του).

Να τους ζήσει!

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Η ΕΦΗ Β. ΧΑΜΗΛΟΥ και ο ΝΙΚΟΣ Κ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΙΟΣ αρραβωνιάστηκαν.

Τους συγχαίρουμε και τους ευχόμαστε γρήγορα στέφανα.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Στις 7.10.84 τελέστηκε στον Άγιο Παύλο στην Αθήνα 40ήμερο μνημόσυνο του Γιάννη Τριανταφύλλου (Πράντζα).

Αιωνία η μνήμη του!

ΓΑΜΟΙ

— Η ΜΑΡΙΑ Ν. ΡΑΠΤΗ και ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ παντρεύτηκαν. Τους ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένοι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ - ΛΑΜΠΙΡΗ (κόρη Ταξιάρχη Δημοπούλου), πήρε το πτυχίο της Αγγλικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών και ορκίστηκε.

Θερμά συγχαρητήρια.

ΠΡΟΣΦΕΡΑΝ ΣΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

Δρχ.

— Παναγιώτα Χαρ. Χριστίδη (Αμερική) στη μνήμη των αδελφών της Γιάννη και Ανδρέα Τριανταφύλλου	2.000
— Παναγ. Α. Σπέντζος	500
— Φιλ. Ι. Τριανταφύλλου στη μνήμη του πατέρα του Γιάννη	2.000
— Οι αδελφοί Θύμιος και Βασίλης Π. Χαμηλού στη μνήμη της μητέρας τους Ευαγγελίας, με τη συμπλήρωση ενός χρόνου από το θάνατό της	2.000
— Μαρία Ηρ. Κατσαρέλη (το γένος Δανιήλ) στη μνήμη του συζύγου της Ηρακλή, της μητέρας της Αικατερίνης και του θείου της Δημ. Ευθ. Κόλλια	5.000
— Δημ. Παν. Κόλλια	1.000
— Κώστας Λεβέντης (Θεσσαλονίκη)	1.000
— Δημ. Αθ. Σκουρτιάς (Θεσσαλονίκη)	1.000
— Ιω. Δ. Δανιήλ (Αθήνα)	1.000
— Κώστας Ρωμαίος	3.000
— Σταυρούλα Κρέτση στη μνήμη του συζύγου της και των αδελφών της Γρηγόρη και Νίκου Χασιακού	1.000
— Άννα Χαμηλού - Βρώτσου στη μνήμη των γονέων της Παναγιώτη και Βαγγελιάς	2.000
— Χαρ. Κουτρούμπας	1.000
— Ευθ. Ι. Παπαγεωργίου	500
— Χρ. Ευθ. Παπαγεωργίου	500
— Νικ. Ευθ. Τούμπας	1.000
— Αργυρώ Ν. Μώρη	300
— Ευθ. Μ. Δανιήλ	200
— Παν. Π. Δανιήλ στη μνήμη των γονέων του Περικλή και Αικατερίνης και του αδελφού του Ηλία Δανιήλ	1.000
— Ευθ. Αθ. Κόλλιας	1.000
— Βασ. Ι. Χασιακός στη μνήμη των γονέων του και των αδελφών του Γρηγόρη, Νίκου, Λούλας, Παναγιούς και Γεωργίας	5.000

ολόκληρου του χωριού, σε σύνολο 375 ψηφοφόρων.

Στη διεξαχθείσα ως άνω ψηφοφορία εξελέγησαν κατ'α σειρά:

1. Θεμιστοκλής Ραπτόπουλος
2. Αθανάσιος Γ. Τούμπας
3. Ευθύμιος Ι. Χαμηλός
4. Παναγιώτης Ευθ. Χαμηλός
5. Παναγιώτης Ζούργος

Από το Κοινοτικό Συμβούλιο τότε εξελέγη ο πλειοψηφών Σύμβουλος Θεμ. Ραπτόπουλος ως αιρετός πρό-

εδρος του χωριού μας.

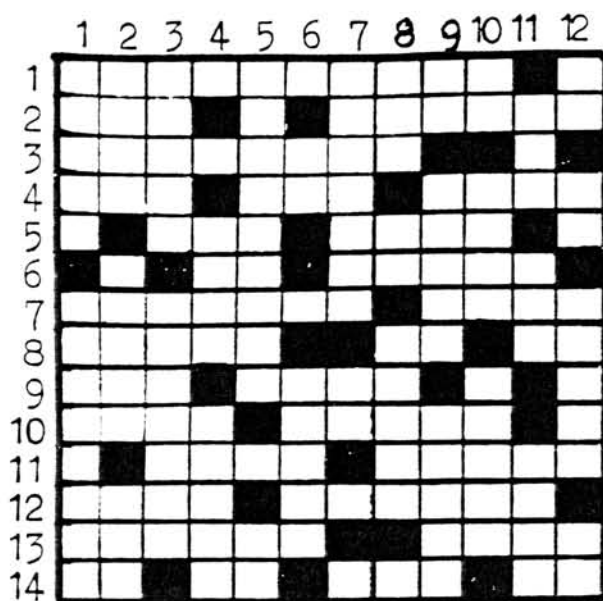
Αυτά για την αποκατάσταση της αλήθειας και για να μη διαστρεβλώνεται με ανακρίβειες η ιστορική πορεία του χωριού μας.

ΘΕΜ. ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ

Σας παρακαλώ να δημοσιευθεί η επιστολή μου στην εφημερίδα «Η Κουκουβίστα».

Καλοσκοπή 10.9.1984

Σημ. Σύνταξης: Εάν υπάρχουν άλλες μαρτυρίες ευλόγγραφες, ας μας σταλούν για να τις δημοσιεύσουμε.

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΜΑΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Επαρχία του Ν. Φωκίδας. 2. Αρχικά Πανελληνίου Ρωμαϊκού Σωματείου — Αδεράπτερο. 3. Χειροφρεσκή επεμβάση στη μήτη (φ). 4. Επίρρημα — Αρχικά κοινωνικού ιδρυματός — Αρχικά μεγάλης χώρας. 5. Αντωνυμία — σιδερένιο εργαλείο. 6. Ο αριθμός έξι — οριζόντιο ομαλό επίπεδο. 7. Ανήκουν στους ξηρούς καρπούς — Ατλαντική Συμμαχία. 8. Πόνος — Αρχή και τέλος — Ίδρυμα με κοινωνικούς σκοπούς. 9. Πρόθεση και άρθρο μαζί (δημοτ.) — Προέβησε τα πρωτοτόκιά του (Π.Δ.). 10. Άρθρο (πληθ.) — Έκτρωμα. 11. Ευρωστία — Το ύψος της αράχνης. 12. Χώρα της νότιας Ασίας — Μεταβολή κατάστασης (γεν.). 13. Εργαλείο λείανσης επιφανειών — Ουράνιο τόξο. 14. Σταυρολεξολογούδα — Το κεφάλαιο της διαφρείται σε μετοχές — Αρχικά συγκοινωνιακού Οργανισμού — Η συμμετοχή σ' αυτή αποτελεί μερίδιο και όχι μετοχή.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Νησί του Σαρωνικού — Οχυρός πύργος και χωριό της Περνασίδας. 2. Εργαλείο τεχνίτη (καθ.) — Πήδημα — Το κράτος του Αιήτη (Μυθολ.). 3. Σύγχρονο ανδρικό όνομα — Είδος του φυτού βασιλικός. 4. Κατοικεί στην πόλη (απ.) — χωρίς ατέλειες (πληθ.). 5. Ήταν καθολική κατά στρατευμάτων κατοχής — Μουσική νότα. 6. Συντομογραφία ξ. λ. (εντάξει) — Όρθιο, αλύγιστο. 7. Τα δάζουν στα υποζύγια — όμοιο με το 14β οριζ. 8. Θιγατέρα του Κάδμου και γυναίκα του Αθάμαντα (Μυθολ.). — Κλωστήρα (καθ.). — Όχι σήμερα. 9. Βυζαντινή νότα — Συνδέω — Αμυντικό όπλο αρχαίων (καθ.). 10. Όμοια φωνήεντα που δείχνουν ποιότητα — Διακριτικό γνώρισμα — Ουράνιο σώμα (καθ.). 11. Άρθρο (πληθ.) — Αρχικά Τράπεζας — Ούτε ιερό ούτε... 12. Άρθρο — Μόριο — Αντωνυμία (πληθ.). — Πρόθεση.

Γ. Χ.

Η ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

(44-45 Δελτίου, Ιούλη - Οκτώβρη '84)

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ: 1. ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΣ, 2. ΠΥΟ — ΙΔΑΙΟ, 3. ΠΕΡΙΚΛΗΣ, 4. ΑΡΑ — ΩΑ — ΑΣ, 5. ΠΑ — ΣΩ — ΤΑ, 6. ΑΝΔΡΟ — ΑΜΝΟ, 7. ΝΤΑΟΥ — ΠΟΑΣ, 8. ΤΟΜΑΡΙ, 9. ΑΝΑΕΡΟ, 10. ΙΑΣΙΡΑ — ΟΑ, 11. ΑΡΚΑΔΟΣ — ΣΕ, 12. ΣΟΓ — ΑΝΑΣΑ.

ΚΑΘΕΤΑ: 1. ΠΑΠΑΝΤΡΙΑΣ, 2. ΑΠΕΡΑΝΤΟ — ΟΡΑ, 3. ΚΥΡΑ — ΔΑΜΑΣΚΙ, 4. ΡΟΓ — ΑΡΟΑΝΙΑ, 5. ΚΩ — ΟΥΡΑ — ΔΑ, 6. ΝΙΛΑΣ — ΙΕΡΟΝ, 7. ΗΛΗ — ΠΑΩ — ΡΑΣΑ, 8. ΣΑΣΑ — ΜΟΝΟ, 9. ΟΙ — ΣΑΝΑ — ΟΣΑ, 10. ΣΟΣ — ΤΟΣΑ — ΑΕ.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Έχει καθιερωθεί από πολλά χρόνια να γίνεται ο ετήσιος χορός του Συνδέσμου μας, γιατί έτσι μας δίνεται η ευκαιρία να συναντιόμαστε και να γλεντάμε όλοι μαζί αδελφωμένοι, να ενισχύουμε κατά κάποιον τρόπο, οικονομικά, το Σύνδεσμο αλλά και να γνωρίζονται οι νέοι αναμεταξύ τους.

Έτσι και το 1985 ο χορός του Συνδέσμου μας θα γίνει στις 9 Μαρτίου ημέρα Σάββατο και ώρα έναρξης 8 μ.μ. στο κέντρο «ΑΙΓΑΙΟ» οδός Αχαρνών 434 και Κωσταντά 6 τηλ. 25.25.351. Θα υπάρχει ένα πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα με δημοτικά, λαϊκά, ρεμπέτικα, ευρωπαϊκά και μοντέρνα τραγούδια από εκλεκτούς τραγουδιστές και τραγουδίστριες, οριεντάλ η χορεύτρια Κάση. Κλαρίνο ο Ρουμελιώτης - Λαμιώτης Στέφανος Στεφανής.

Ελπίζουμε ότι θα ενισχύσετε με την παρουσία σας την εκδήλωση. Τιμή εισιτηρίου δρχ. 850.

Πληροφορίες και εισιτήρια στα μέλη του Δ. Συμβουλίου.

Ζ. Ραπτόπουλος (65.12.449)

Ι. Χαμηλός (51.25.466)

Ν. Αυγερινός (59.86.368, 59.04.402)

Ι. Κωστούρος (68.14.317)

Φ. Λευκαδίτης (57.14.751)

Γ. Χασιακός (77.08.098)

Α. Ματθαίου (26.11.060).

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΜΠΑΡΠΕΣΗΣ

Η Κοινότητα διέθεσε για τη διάνοιξη του δρόμου από «Γιωργούλα» έως τη δρύση «Μπάρπηση» δρχ. 200.000.

Για το έργο αυτό πρόσφεραν χρηματικά ποσά και οι κάτοικοι της συνοικίας απ' όπου θα περάσει ο δρόμος.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου μας πήρε την απόφαση να διαθέσει για τον σκοπό αυτό, το ποσό των 50.000 δρχ.

Για να φτάσει όμως ο δρόμος μέχρι τη δρύση πρέπει οι πληρονόμοι του Γεωργίου Χαμηλού να παραχωρήσουν μια μικρή γωνία από την αυλή του σπιτιού τους. Ύστερα δε από συζήτηση που έγινε και με τον πρόεδρο του χωριού, είπε ότι οι παραπάνω κληρονόμοι πρέπει να καταθέσουν στην Κοινότητα δήλωση ότι παραχωρούν το μέρος αυτό. Όπως όμως πληροφορηθήκαμε η δήλωση αυτή δεν κατετέθη ακόμη στο γραφείο της Κοινότητας.

Ο δρόμος προς τη «Μπάρμπηση» είναι απαραίτητο να γίνει γιατί: α) θα εξυπηρετήσει μια πυκνοκατοικημένη συνοικία και β) θα γίνει εύκολη η προσπέλαση προς το όμορφο τοπίο της δρύσης που θα μπορούν να επισκεφτούν ντόπιοι και ξένοι παραθεριστές.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΣΑΣ

- ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ — Κ. ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ, Ασφαλ. Σύμβουλος της «Ευρωπαϊκής Πίστης», Β. Σοφίας 26, Μαρούσι (τηλ. Γρ. 80.27.928, Οικ. 77.09.054).
- ΒΙΒΛΙΑ — Στο Βιβλιοπωλείο «ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ» του Β. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Σίνα 30, τηλ. 36.31.313.
- ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ εσωτερικού χώρου, ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΚΥΡΙΤΣΗ, Λ. Μεσογείων 388, τηλ. 65.95.472.
- ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ καλλιτεχνικές, ΦΙΛ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, Γερανίου 10, τηλ. 52.36.087.
- ΕΝΔΥΜΑΤΑ - ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ παιδικά — «ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ», Ιωαννίνων 87, Κολωνός, τηλ. 51.39.180 - 51.36.642.
- ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΗΛΕΚΤΡ. ΣΥΣΚΕΥΩΝ — ΝΙΚ. Δ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ, Ιωαννίνων 32, Κολωνός, τηλ. 51.31.175 - 51.33.706.
- ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ — ΧΡ. Γ. ΔΑΝΙΗΛ, Δουκάδων 7, Νέα Λιόσση, τηλ. 57.33.336.
- ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΣΥΣΚΕΥΕΣ - ΕΠΙΠΛΑ — Στην Αποθήκη ΣΤΑΥΡΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, Δωδώνης 57, Κολωνός, στάση Αρμονία (Λέντορμαν).
- ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ - ΜΑΣΑΖ - ΚΑΘΑΡ. ΠΡΟΣΩΠΟΥ — ΜΑΙΡΗ ΤΟΜΑΡΑ, Μιχ. Βόδα 202 και Ρόδου, τηλ. 86.24.526 - 27.71.846.
- ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ - ΦΟΡΟΛΟΓ. ΔΗΛΩΣΕΙΣ — ΕΦΗ ΧΑΣΙΑΚΟΥ, τηλ. 77.08.098.
- ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ από και προς Καλοσκοπή — ΑΡ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ, Ιωαννίνων 129, Κολωνός, τηλ. 51.22.987 (Καλοσκοπή 91.543).
- ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ' — ΑΠΟΣΤ. Ι. ΧΑΜΗΛΟΣ, Φιλαδελφείας 7, Σταθμός Λαρίσης, τηλ. 82.26.251, 51.25.466.
- ΟΠΤΙΚΑ. — Σ. ΜΟΣΧΟΝΑΣ, Ακαδημίας 100 (Πλ. Κάνιγγος).
- ΠΛΕΚΤΑ ΕΙΔΗ, «Βιοδάμ» — ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ και ΣΙΑ, Περικλέους 45, τηλ. 32.26.841.
- ΠΟΤΟΠΟΙΪΑ «ΣΙΑΦΑΚΑ», Σαπφούς 12, Πλ. Κουμουندούρου.
- ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ, — ΓΙΑΝΝΗΣ Ζ. ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ασπασίας 34, Χολαργός, τηλ. 65.31.426, 65.12.449.
- ΠΟΥΚΑΜΙΣΑ - ΠΙΤΖΑΜΕΣ — Γ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ, Ιωαννίνων 129, Κολωνός, τηλ. 51.22.987.
- ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ — Ν. Ε. ΤΟΥΜΠΑΣ, Βερανζέρου 14, τηλ. 52.39.450.
- ΥΑΛΙΚΑ — α) Κατάστημα ΜΙΧ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Λέκκα 20 (Σύνταγμα), τηλ. 32.27.872. β) Κατάστημα ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, Συρράκου 20 - 22, Κολωνός.
- ΡΩΤΟΤΥΠΙΕΣ — ΔΗΜ. Ε. ΤΟΥΜΠΑΣ, Σανταμόρια και Σταδίου 48 (σπιν), τηλ. 32.12.090.
- ΚΑΣΑΠΟΤΑΒΕΡΝΑ — ΒΑΣ. Π. ΧΑΜΗΛΟΣ και ΣΙΑ, Ανδριανουπόλεως 30, Κολωνός, τηλ. 51.31.359.
- ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ (ειδικευόμενος) — ΕΥΘ. Ι. ΧΑΜΗΛΟΣ, Νοσοκομείο «Αγ. Όλγα», τηλ. 51.25.466.

- ΧΥΜΟΙ ΦΡΟΥΤΩΝ - ΠΟΤΟΠΟΙΪΑ — Κ. Ν. ΚΟΛΛΙΑΣ, Κυπρίων Αγωνιστών 15, Αργυρούπολη, τηλ. 99.25.889, 99.17.845.
- ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ — ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΟΚΑΣ, Στουρνάρα 57.
- ΤΕΧΝΟΛΟΓΟΣ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ — ΝΑΤΑΣΣΑ ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΥ, Ασπασίας 34 Χολαργός, τηλ. 65.12.449.
- ΣΧΟΛΑΙ ΩΜΕΓΑ — ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΟΤΡΟΠΟΣ, Πλατεία Συντάγματος.
- ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ — ΑΔ. ΦΛΩΡΑΚΗ, Νίκης 18.
- ΤΑΒΕΡΝΑ — ΚΩΣΤΟΥΡΟΣ ΑΘ., Φωκίδος 28, Αμπελόκηποι.
- ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ - ΨΙΛΙΚΑ — ΚΩΣΤΟΥΡΟΣ Γ. Κυπαρίσας - Μιλήτου Πειραιάς.
- ΤΑΒΕΡΝΑ — ΚΟΥΦΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»

Σωκράτους 79 - 81

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Π ρ ο ς :

Όλα τα τακτικά μέλη του Συνδέσμου

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου, σύμφωνα με το άρθρο 3 του Καταστατικού, καλεί όλα τα τακτικά μέλη του σε ΕΤΗΣΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ, στις 13 του Γενάρη 1985, ημέρα Κυριακή και ώρα 10 πρωινή, στην αίθουσα του ξενοδοχείου Κίγκκ Μίνως, στην οδό Πειραιώς αρ. 1 (Ομόνοια).

ΘΕΜΑΤΑ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

1. Λογοδοσία του Διοικητικού Συμβουλίου για τα πεπραγμένα του έτους 1984.
2. Ανάγνωση Έκθεσης της Εξελεγκτικής Επιτροπής και απαλλαγή του Διοικητικού Συμβουλίου.
3. Έγκριση Απολογισμού έτους 1984.
4. Ανακοινώσεις του Διοικητικού Συμβουλίου.

Η παρουσία όλων των τακτικών μελών θεωρείται απαραίτητη, για να έχει επιτυχία η Συνέλευση.

Στη συνέλευση —σύμφωνα με το καταστατικό— μπορούν να λάβουν μέρος μόνον τα τακτικά μέλη του Συνδέσμου, τα οποία πρέπει να είναι ταμειακώς εν τάξει.

Αθήνα 1 Δεκέμβρη 1984

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Π α ρ α τ ή ρ η σ η : Η ανωτέρω θεωρείται και ιδιαίτερα προσκληση.

**Το Διοικητικό Συμβούλιο εύχεται
ολόφουχα σ' όλους τους Συγκωρια-
νούς και φίλους του χωριού μας να
περάσουν ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ**